

Etterneel dialogue.

ગિદલ અને મીડલ

ગિલ

સા ને જ આદાન છે.

અસાદાન મીડલ.

પ્રમુ લામસાદાન લું લાદા.

જગત સદ્ગુણ પડ્યા નથી,

અસદ્ગુણ પડ્યા નથી?

તે સદસદ્ગુણ પડ્યા નથી?

પરંતુ
અનિર્વચનીય છે.

પ્રાણ અને લેના ગામ એ બંને જેમ
અમિત છે, તેમ બુદ્ધિ અને મુક્તિ એ બંને
અમિત છે.

શું તમને પૂછી મુશ્કેલી સંભવિત છે?
જો તમારો જવાબ હા કહેતો તો તમે એક સમય, વિકાસ માં માનનારા
સમાજ તો બાકી છે. જ્યાં પૂછી મુશ્કેલી નથી કેવળ અંધવૃત્તિ
પાલકે અંધતા તેમ કરવાની દુર જ પડે છે તો તેવા સમાજ તો એક
જરૂરી છે.

આજે પણ સમાજન દર્શન બંધ છે કારણકે પૂછી કરવા
તે સમાજન દર્શન તો આત્મા છે. હૃદય છે. પછી તો પૂછી અર્જુન પ્રક
રાજા જનક, ઝીરામ, યા અન્ય કોઈ પણ. તેમ પિપાલાજી માં
શિષ્યોમાં પૂછી તેમાં ઉત્તર કરતાં વધુ મુશ્કેલી ઉત્તર. કારણકે
પૂછી વડે તો સમાજ માં સ્તર અને વિકાસપણાનો કલ્યાણ
કાઠી રાકાય. સમાજન દર્શન માં તો સંવાદો અને શાસ્ત્રો ન?
એક પરંપરા ચાલુ છે. એના વડે યોગ્ય રાજા ^{સંચાલન મંત્રી} આજનારો પોતો
માં ઉતરે છે અને જે અસંભવ, અસંભવિત ન રહેતાં તેનો અમળ
પ્રમાર બંધ થઈ જાય છે.

આજે લગભગ એક સંવાદની વાત કરું ? તે સંવાદ સ્થળ, કાળ પર પડે છે. એટલે જ એ ચિરંજીવ છે. આજે પણ તે એટલો જ *relevant* છે. બહેનર તો ભૌતિક અને રૂપાંતરણવાદ માં થઈ પ્રચાર થતાં આધુનિક ભારતમાં તે વધુ આવશ્યક છે કે પૂત્યેક આ સંવાદ લેનો ફેલું લેનો ફાઈ સમજે અને લગાવતુકા સુંદરતા જાણશે? ફરી અપનાવે.

તો વાત એ છે કે તક્રિમ યાચવત્કલ જેમની બે પાત્તાઓ કાલ્યાણના અને મૈત્રેયા સાથે તક્રિમ દાવતી ગાળવા ફરો. એક સમયે લેખોને સંસાર લેરાવ્ય થવાથી તેમજ આત્માનું સંધાન માં જ રહેવાની લાગણી ઉભા થવાથી તેમની બંને પાત્તાઓને બોલાવે આ બાબતે રજુઆત કરી વધુમાં લેખોએ જગ્યાએ કે તે મોલાની સંપાદનનાં બે ભાગ કરી બંનેને આપી દેશે.

કાલ્યાણના ના સ્તુતિ ગુરુકાર્ય, ગુરુસંધામાં વધુ રહેલા જાણે મૈત્રેયા વિદુષી બ્રહ્મવાદિનર ફરો. લેખોએ પ્રતિપૂજન કર્યો કે જે દાન લેખો આપાને જરૂર રું તેમને લેને અમરતા આપશે? ત્યારે તક્રિમએ જગ્યાએ કે દાન થઈ વધે અમરતા પાપ ન કરી શકે પરંતુ જીવન સુખમય વ્યવિત થઈ શકે. ત્યો મૈત્રેયાએ એ કહેલું જે વસ્તુ થઈ કે અમર ન થઈ લેવી વસ્તુ મારા માટે વદન શકામા છે. તો આપ મને એવા વસ્તુ આપો જેનો વડે કે અમરતાને પાપ કરું. આપ લમામ દાન કાલ્યાણનાને આપી દો. મને તો કેવલ જ અમર થવાની વિદ્યા શોખવે.

આથી તક્રિમ યાચવત્કલ ગંભીર થઈ ગયા પરંતુ

મનોમન પૂરો પડ્યા થયા અને ઉડેલું ' કે મોરોયી, દાન વડે કોઈ
શ્રમરતા પાપન ન કરી શકે પહેલું હું શ્રમરતા પાપન કરવા ના શાયાન
વિષે જુર જગાવશી.

શ્રામા તુરંત બાદ લેશો અને મોરોયાને લેશો
દાન કરવા માટે ઉપદેશ કરે છે. પહેલું શકી જેમના સ્વયં જે પળીએ
કોઈને કેવા રીતે લેશોય દારજા કેલુ ઉપદેશ આપે. આપી મહર્ષિ
એ લેશોય દારજા કરવાનું જગાવત શો પૂછા પૂછ પર જ ઉપદેશ આપે
છે.

પૂછ શું છે? ~~મહર્ષિનાં આત્મજ્ઞાને~~ નિસ્વાર્થ, મોરો, એકલા જ ના,
સ્વપ્ન માટે પૂછાવવાનું શકી જવલું? મહર્ષિ તેને બદલે અનેક કિદાકરો
આપાને લેને શ્રમરતા છે કે જે સ્વયંને પૂછ કરે છે એટલે જ તે
પૂછાને પૂછ કરે છે. પૂછાને પૂછા પૂછ નથી કોલો તે સ્વયંને
પૂછ કરે છે આપા તે પૂછાને પૂછ કરે છે, કોઈપણ પૂછા બાજી
શ્રમરતા પૂછાને એટલે પૂછ એટલે નથી કરતાં કારણકે તે તેને
ચાહે છે. એક પિલા પૂછાને પૂછ એટલે કરે છે કારણકે તે સ્વયંને
ચાહે છે. આ અત્યંત શુભ વાત છે. તેને જેનાને વિચારી જુઓ,
તો તેનું સાચા તમને લાવશે. અહીં જે વાત સ્વયંના થાય છે તે
આત્માના વાત છે. જ્યારે આપણે આત્માને પૂછ કરીએ છીએ તો
તે આત્મા તો બધામાં એક જ કોવાને લાઈ આપણે અન્યમાં
પણ તે જ આત્મા કોવાને કારણે તેને પૂછ કરીએ છીએ. અહીં
આત્માના સર્વ આપણને સમજી શકીએ છીએ?

અર્થમાં એક જ આત્મા કોવાધાર આપણે
અન્યને પણ આત્મા, આત્મા કોવાધાર તેને પૂછ કરીએ છીએ.
એક રીતે આપણે સ્વયંને જ પૂછ કરીએ છીએ. આજે આને
જ કચિત્કર - સ્વયં પૂછ કહીએ છીએ. આપણે એટલે કોઈ
વસ્તુ આપણે ત્યારે આપણા માત્રે સ્વયં ઉપર રાખીને જ
અન્યને પૂછ થા તે વસ્તુ આપણે છીએ તેમાય આપણને
સ્વપ્નના અનુભવિ થાય છે.

આજે ઘણાં અભિધ વિવિધ શિક્ષાગુરુઓ
Life Fellowship Coaches કચિત્કરના વાતો કરે છે
તે આ વાત સમજાવવાનો પ્રયત્ન કરે છે જે વાત મહર્ષિ
એ સદીઓ પહેલાં કહી છે. તેઓ અને આગળ જગાણું
કે સર્વ કોઈ આત્મામાં જ છે. જે આ વાત પર લે વિચારશો,
ચિંતન, મનન કરશો તો તમને આત્માના ઉપજશે જેનો પારખામે
તમે શ્રમરતાને પાપન કરી લેશો.

આમ જે કોઈ ઇમ્પુલ - અમરતા પ્રાપ્ત કરવા માંગે છે તેણે સ્વયં આત્મ-
-સાન તરફ ધ્યાન દાખવવું જ પડશે. જે કારણે આત્માનો અનુભવ કરવાનું
તે પોતાના દર્શનના અભાગ થઈ જાય છે. જ્યારે કોઈ બ્રહ્મજ્ઞ આત્માનો
અનુભવ ન કરે, આત્માને પ્રત્યેક માં મ પુરૂષે તો તેનું બ્રહ્મજ્ઞત્વ જરૂર
રહે છે. જે કારણે કુદરેક વસ્તુ માં આત્માન અનુભવે તો પછી તેનું કારણત્વ
તેને લાગતું છે.

આમ મહર્ષિજીએ જે પ્રેમ પર ઉપદેશ આપ્યો છે તે જો
સમજાય તો એનો અર્થ એવો નિકળે છે કે આપણે આ સંસાર માં,
જગતમાં જે કોઈ જોઈએ છે એક બ્રહ્મજ્ઞ, કારણત્વ, વૈશ્વ, શુદ્ધ કે દેવતા
ફોલ કે અન્ય જાતો કે પ્રાણીફોલ, જેટલા પણ વિવિધતા દેખાએ
છીએ તે સર્વ કોઈ આત્મામાં જ છે. તે આત્માના મિત્ર નથી. તેથી
આ આત્મનાં સાનને જ લક્ષ્ય બનાવવો જોઈએ જો તમે અમરતા
પ્રાપ્ત કરવા માંગો છો.

કુલે, આ આત્મતત્વને કેવળ શી રીતે ઓળખવું? તેને
કેવળ શી રીતે અનુભવવું? આ માટે મહર્ષિજીએ એ એ દેખાડેલ આત્મા
તેને સમજાવ્યું.

જે જગતનું વગાડે છે તેનો જે વાદક છે તેનો જે આપણે પકડીએ, કંટ્રોલ
માં લઈએ તો જગતમાંથી નિકળનાર અવાજ ને પણ નિયંત્રીત કરી
શકાય છે. આમ આત્માના નજીક ની વસ્તુ પર નિયંત્રણ કરીને
આત્મા શુદ્ધ પ્રકારે શકાય છે. આત્માના સમાપ્ત ઇન્દ્રિયો છે. તેથી મે
ઇન્દ્રિયોને નિયંત્રણ માં લો તો આત્માને સમજ શકશો.

અન્ય ઉદાહરણમાં લેખો કહે છે કે 'જે કોઈ વ્યક્તિ ફોલ
જેણે ક્યારેય શોધ જોયો ન ફોલ, તેના વિષે સાંભળ્યું ન ફોલ તે જ્યારે
શોધનાદ સાંભળે તો તે સમજ કે ઓળખ નહીં શકે કે આ શોધ

માં અવાજ છે. તે જ પ્રમાણે જે આત્મા વિષે જાણતો ન હોય, તેણે
આત્મા વિષે પણ કંઈ જાણ નહોતી તો પછી તે કેટલાય ગ્રંથો ને
ભગવાને ગ્રંથ માં લખેલું સમજાવે તો પણ તે આત્માનો અનુભવ
કરી શકતો નથી. પરંતુ જ્યારે જેમણે સ્વિકૃતિ શોધનાં વગાડનાર
અને શોધને મોઢાં લે તો તેના સમજમાં આવતી થાય છે કે
જે દેવતા નિરૂપણે કોણે તે શોધ માં થા જ નીકળ્યો કોણે તે
શીલે જે જ્યારે સ્વિકૃતિ ઈન્દ્રિયો ને મોઢાં જાણને સમજાવે
આ ઈન્દ્રિયો કેવા રીતે કાર્ય કરે છે ત્યારે તે આત્મા ને તેનાં
માથા પરિપૂર્ણ માં સમજાવે.

છે ઉદાહરણો માંથી પહેલાં ત્રણમાં તેમણે
ઈન્દ્રિયો ને વશ માં કરવાનું જ જણાવેલું છે. ત્રીજા ઉદાહરણ
માં વાડગા જીવાદન વિષે જણાવ્યું કે વાડગા થી અલગ, અલગ
દેવતાઓ નીકળવા જાય છે પરંતુ તે કોઈએ વાડગા ક્યારેય
પણ જોઈ જ નહોતી કે તેનાં વિષે સાંભળ્યું નહોતી તો તેને
લાગશે કે અલગ અલગ દેવતા અલગ અલગ ઇત્યાદિ માંથી
નીકળી છે તે જ પ્રમાણે જે આત્મા ને જાણતો ન હોય, તે
કેટલાય અલગ અલગ ઉપદેશ સાંભળે પછી તેને લાગશે કે
આત્મા અલગ અલગ સ્થાને જાય છે ત્યારે આત્મા તો એક જ છે.
આ વાત તેને એક રીતે સમજાય ત્યારે ઈ.ત. તે સ્વિકૃતિ
વાડગા ને જોઈને અને પછી તેમાંથી નીકળનાર અલગ અલગ
દેવતાઓ ને સાંભળીને પછી તે કહે કે આત્મા ન દેવતાઓ
આ વાડગા માંથી નીકળી જાય છે. એક રીતે ત્યારે એક
સ્વિકૃતિ બધા ઈન્દ્રિયો ને સમજાવે ત્યારે તેના સમજમાં
આવે છે કે બધા ઈન્દ્રિયો એક જ આત્મા તરફ લઈ જાય છે.
તેથી જો આપણે ઈન્દ્રિયો ને વશ માં, નિયંત્રણ માં કરી લઈએ તો
આત્મા તરફ સુધાર પડે એ સ્પષ્ટ થાય. ઈન્દ્રિયો જ આત્મા સુધાર
પડે એવાના સાધન છે, એમ મહર્ષિએ જણાવ્યું. કહે આત્મા
નાં મહત્વને સમજાવનારો આગળ કહેવું "જેમ ભાગ્ય લાડકાં
ને સંભાળનાં અલગ અલગ રીતે ધ્યાન આપાય છે, ચિત્તગચ્છીઓ
મડકે છે તે જ પ્રમાણે આત્મા જ્યારે જીવ અને છે ત્યારે તેનાં
વિવિધ વડે જે વેદ, વેદાંગ, ઇતિહાસ, પુરાણ, ડોક, મંત્ર, સુત્ર
વગેરે ઉપાનિષદ છે. ત્યાર બાદ તેઓએ પ્રાચીન દર્શન

હાં આત્માના મુકુટ પર ભાર આપાને સમજાવું કે પૃથ્વી પર તું લમામ પાડ્યો. લમામ જેલરનો તું જેલ એક સમયે સમુદ્ર હાં જેલને એકત્ર થાય છે તેમ આ વિશ્વનાં લમામ એવો જે લમામ નેત્ર માં વસે છે, જેલના પડા ગંદ દુનાયામાં કોય અલગ અલગ તે નાક માં વસે છે, લમામ પુકાર નો અવાજ કાન માં જ વસે છે. તેમ લમામ પાડ્યાઓનો નિવાસસ્થાન આત્મામાં છે. ફલે આ આત્મા આપણને સફર ઉપલબ્ધ કેમ નથી? તે કેમ મૂરબા થી સમજાવો, અભુજવાવો નથી? તેના વિષે છઠ્ઠા ઉદાહરણ માં કહે છે 'જે રીતે માત્રુ પાડ્યામાં ઓગળી જાય છે, સંમૂર્ણ વિભાન થઈ જાય છે તે પછી તે આપણને દેખાતું નથી. આપણો તો એવું પણ કહી શક્યાં નથી કે માત્રુ પાડ્યાનાં કયા ભાગમાં છે. કારણ કે પાડ્યા ભલે ગમેલ્યાં થા તો તેમાં જ માત્રુનો સ્વાદ આવે છે. તે જ પાડ્યા આ આત્મા જે છે તે આ પાંચ લવ્વોમાં, પાંચ લવ્વોના બનેલા લમામ વસ્તુઓમાં વિભાન છે. કારણ કે આપણું શરીર પણ પાંચ લવ્વોના બનેલું છે. તેથી આપણાં શરીરમાં પણ તે પાડ્યામાં રહેલો માત્રુ જેમ વિભાન થયેલું છે. પરંતુ જ્યારે આપણું શરીર નરહ થાય તો રહે ત્યારે પણ આત્મા રહી જાય છે. જેમ માનો કે પાડ્યા વરાલ બનાવે ઉડી જાય તો પાછલ માત્રુ રહી જાય તેમ કેવલ આત્મા રહી જાય છે તેનું કોઈ નામ ફોલું નથી. કોઈ શુદ્ધ રહેલો નથી.

અહીં મેરોલાજ થોડાં મુંઝાવ છે મમ માં પડે છે કે જ્યારે કેવલ આત્મા બચે છે જેની જેનું કોઈ નામ કે શુદ્ધ રહેલું નથી તો તે પોતાનો પૂજન યાસવલકલજને પુછે છે. ત્યારે મહર્ષિજી લેને સમજાવું. 'આત્મા જ દરેક છે અને આત્મા દરેક પણ છે. તો જ્યારે દરેક અને દરેક બે કામો દેખાય તેને ક્લેલ ભાવ કહે છે. જ્યારે ક્લેલ ભાવ ફોલ ત્યાં શુદ્ધ કોઈ દરેક કોય છે તથા તેને મેનારો

દરેક કોય છે. જ્યાં સુધી કોઈ ગંધ કોયલ્યા તેનો સુંધનારો પણ કોય છે. કોઈ અવાજ કોય છે તેને સંભળી શકે તેવો શ્રોતા કોય છે.

આ ક્ષેત્ર માવતાંજ પાડનારો એકબીજા સાથે વાત્સલ્ય કરે છે. ક્ષેત્ર માવ લહેજ વ્યક્તિઓ એકબીજા સાથે વ્યવહાર પણ કરી શકે છે.

પરંતુ જ્યારે ક્ષેત્ર માવ પ્રભુ ધરજાય, રાત્રીરતજી ધર જાયલ્યારે આત્મા જ બચે છે, આ ક્ષેત્ર માવ આવે છે.

બધું એક જ ધર જાય છે. દરેક અને દરેક એક ધર જાય છે.

ગંધ અને ગંધને સુંધનારી નાસિકા એક ધર જાય છે. દર્શન

અને કાન એક ધર જાય છે. વિવિધતા પણ સમાપ્ત થઈને

એક જ ધર જાય છે. જ્યારે બે, ક્ષેત્ર રહેતું જ નથી બે.

કશાનો મોગ કેવારીને કોણ કરશે? અર્થાત્ લ્યાનાં

દરેક બચે છે ના દરેક, આ સિધ્ધાંત આત્મા પાસે

જાણવા ભાવક અસ્થ કોઈ રહી જતું નથી. લ્યારે તે સ્વયં

જ્ઞાન ધર જાય છે એટલે અહીં આત્માનું કોઈ જાન, કોઈનથી

લધાને ગુણગુણ ધર જાય છે.

આમ બે ભેદ ઇન્દ્રિય નિયંત્રણ કરી લેશે.

લ્યારે ભક્તિ આત્મજ્ઞાન ધર જ રહેશે. ભક્તિ અમરતા પ્રાપ્ત કરી લેશે.

આ ઉપદેશ બાદ તર્કીય એ ગુરુસ્થાનમને લ્યાગ કરી સંસ્કરણ ધારણ કરી અમરતાનાં પ્રથમ અંગેસર થયો.

આપણે કોમ જમવા ? કોણે આપણું સર્જન કર્યું ? શું આપણો સર્જક આ બ્રહ્માંડ માં છે કે બેસે પાર ? આ બ્રહ્માંડને પાર શું છે ? આ બ્રહ્માભેદ કયાં આપણે ? આ બ્રહ્માંડ માં દેવો કયાં રહે છે ? આવા અનેક વિચારો ઉદભવવા ફોય છે. જેમાં કેટલાક વિચારસુચનો ફોય છે. કેટલાક આવા પ્રશ્નોનાં ઉત્તર શબ્દોમાં ફોવાનો દાવો કર્યા કરતાં ફોય છે. આને બાદે શાસ્ત્રાર્થ ભાષામાં સમાવજ નો દરિદ્રાસમાં સમાવે સમાવે પતાં આપવા ફોવા. જે નાં બડે સર્વોચ્ચ સત્ય સુધાર પહોંચા શકાય. આવા એક શાસ્ત્રાર્થ નર આજે બાલ કુરુ છું.

આવો શાસ્ત્રાર્થ વિદુષી ગાગર અને ગર્ભાધિવાસી વાસવસ્થ વચ્ચે પચોડો જેમાં વિદુષી ગાગર નાં બે પ્રશ્નોએ સમગ્ર સમાવે ચોકાવા દીધર ફોવા. જેના યથાબો આપનારી પેઢીનાં વિદવાનો મોટે ભાગે વિચારસુચન કર્યું છે.

બુદ્ધદારજીવક ઉપાનિષદ માં લેખ સર્વા કરવામાં આપી છે. લેખાં ગભ્ર અધ્યાય માં રાજ જનક નો ઉલ્લેખ છે. જેણે એક મહાન વચ્ચાનું આયોજન કર્યું ફોવા જેમાં કુરુ અને પાંચાલ લેખજ અન્ય મહાન બ્રાહ્મણો ઉપાનિષદ ફોવા. રાજ જનક ને મળાલું ફોવા કે આ વિચાર સમુદાય માં કોણ સોધા ચાલી છે. આપી લેખજો ૧૦૦૦ ગાયો નાં શરંગડો માં ૧૦ સોનામકોરો બાંધી, શકાગારી ને લેવાર કરાવા અને જાહેરાત કરી કે "આ સમુદાય માં જે સોધા વધુ ચામ ફોય લે આ ગાયો બધ જઈ શકે છે." આ સમા માં એક થી એક પહોંચવા સનાવનો ફોવા પરંતુ દાજા સમાવ સુધાર કોઈ આગાજ આવા ને ગાયો પર આધિકાર ન મેળવો શરડા કે કોઈમર પડી

શોધન મહાન જ્ઞાન કોવાનો દાવો કરવાના કિંમલ ન ચાલે. યોડા
સમય બાદ મહર્ષિ યાગનવલ્કલે અગત્ય આપ્યા અને લેખનો શિરો
ને પોતાના આજ્ઞામાં લઈ જવાની આજ્ઞા આપી. અહીં લખાઈ
બાઈડો બુદ્ધ ગુરુએ ભરાયા અને લેખને વિચાર્યું કે ~~અમનવલ્કલ~~
વાચવલ્કલ કે પરમ અહંકાર? છે જે માને છે કે તે જ શોધ વલ્કલ
જાનર છે. તેના શાસ્ત્રાર્થ શરૂ થયા અને દરેક બાઈડો લેખને
પડકારી પૂજનો પુછ્યા જેનાં વાચવલ્કલે સચોટ જવાબો આપ્યા
અને લેખો વિજિલા બન્યા.

ત્યારબાદ વિદુષી ગાગરિએ શાસ્ત્રાર્થ શરૂ કર્યો
ગાગરિ જુ મામ લેખો ગર્ભ ગોચર પરદર પાડવામાં આવ્યું કિંતુ તે
મહર્ષિ વાચનુ નાં પુરો કોવાયર તે વાચનુ ગાગરિ કહેવાલા કિંતુ.
લેખને જે પ્રથમ પૂજન પુછ્યો કે " જેમ પૃથ્વી જેલ ધર ઓલપોલ
છે તો જેલ રોનાયર ઓલપોલ છે? અહીં લલ્લોની વાલ કરવામાં
આવી છે. કહે જે જાંદુઓના અભુજવાલાં લલ્લ છે તે સ્થુલ લલ્લ
લેખોના સુકમ લલ્લ માંધર આવે છે. આમ પૃથ્વી લલ્લ જેલ લલ્લ માંધર
આવેલ છે તો જેલ લલ્લ રોનાયર આવે છે?

કોઈપણ ગુરુ કોવાલો લેખો આપજો પ્રથમ રૂં
શોધનએછીએ? જેલ કમળ જેલ રૂં નવનરૂં. નવન કોવામાટે
જેલ લલ્લ કોવું જરૂર છે. લેખો જેલ નાં કહ્યો છે કે નરૂં? આમ
જેલ કોઈપણ ગુરુને પૃથ્વી એરલેકે રૂંકેલા લાલક બનાવે છે. આમ
આપજો આ પૃથ્વી પડગ જેલ માંધર અસ્મિત્વ માં આવેલ છે. નો
આપજો પૃથ્વી પર જેલ ન કોલ તો નવન નરૂં કલ્પના પડગ અશક્ય
બના જાય.

અહીં વાચવલ્કલે જવાબ આપ્યો કે જેલ વાચુ લલ્લ
માંધર આવે છે. વિજાન નરૂં દાંપર એ જોઈએલો વાચુ જે જેલને
ગુરુ કરે છે જેને આપજો મેજ, મા મોઈચ્ચર કિંતુએ છીએ. આ
વાચુ કારેકારે જેલ ગુરુ કરે છે તેમ મેજ વધલો જેલ છેવટે વાદળો
માં પારંગમે છે. અને રૂંક વધલા વધલાં આ વાદળો છેવટે
જેલજાલ - વરસાદ માં પારંગમે છે. આમ લેખને આપેલો ઉત્તર
જેલ વાચુ લલ્લ ધર ઓલપોલ છે પ્રમાણિત છે. અહીં ગાગરિએ
કેશ પુછે છે કે ' જો જેલ વાચુ લલ્લ ધર ઓલપોલ છે તો પછી
વાચુ લલ્લ ફોનાયર ઓલપોલ છે? ' જેના જવાબમાં વાચવલ્કલે
જેલાં કે વાચુ અંતરિક્ષ ધર આવે છે એરલેકે વાચુ લલ્લ
અંતરિક્ષ ધર ઓલપોલ છે. અહીં વાચુ મેજે આપજો દેખાવી
નયર પહેલું લેખો અનુભવ પવન; ગામિશાલ વાચુ રૂં

આપણને આવે છે. તો પછી વાલુ શોધી આવે છે ? તેને અવકાશ ના જરૂર પડે. અવકાશ વગર વાલુ નું આદિભલ્લ કેવો રીતે શક્ય બને. વાસ્તવ માં દરેક લવ્વ ને રહેવા, કોવા માટે અંતરીક ના જરૂર પડે. તો જ્યાં મળ્યો કે વાલુ અંતરીક વડે અંતરિય છે.

ગાળીયો એ ફરી પુછ્યું કે અંતરીક શોધી અંતરિય છે ? જ્યાં - ગાંધર્વલોક

ગાંધર્વલોક શોધી અંતરિય છે ? જ્યાં આદિત્યલોક
આદિત્યલોક શોધી અંતરિય છે ? જ્યાં ચંદ્રલોક
ચંદ્રલોક શોધી અંતરિય છે ? જ્યાં મહારાલોક
મહારાલોક શોધી અંતરિય છે ? જ્યાં દેવલોક
દેવલોક શોધી અંતરિય છે ? જ્યાં ઇન્દ્રલોક
ઇન્દ્રલોક શોધી અંતરિય છે ? જ્યાં પ્રજાપતિલોક
અંતે પ્રજાપતિલોક શોધી અંતરિય છે ? જ્યાં બ્રહ્માલોક.

અહીં ગાળીયો કહ્યું ન કરતાં જ્યાં મળ્યાં તેનો જ પ્રતિપૂર્ણ બિનાવરને પુછવા કરતા ફળો. આમ કરતાં વાલુ જ્યારે બ્રહ્માલોક સુધી પહોંચી ત્યાં તેમણે પુછ્યું બ્રહ્માલોક શોધી અંતરિય છે ? ત્યાં વાસ્તવિકતા જોઈતી થયા. અહીં વાલુ જ્યારે લવ્વ ની વાલુ આવે છે તો સુક સુખાલવ્વ થી સુકમલવ્વ નાં લરફુ નિર્દેશ કરાવે જેમ કે પૃથ્વી જેલ માંથી જેલ વાયુમાંથી વાયુ અંતરીક માંથી આવવા ની વાલુ કરતાં જ્યારે બ્રહ્માલોક સુધી આવી જેમાં તેમણે પુછી કાઢ્યું કે બ્રહ્માલોક શોધી અંતરિય છે ? ત્યારે વાસ્તવિકતા મક્કર ઉકળા અને કડ્યું કે આમ ન કરો આમ જ કરવાથી તમારું મસ્તક ફાટી પડશે.

ત્યાં ગાળીયો મહાન દાર્શનિક કુળી તેને પોતાના મૂલ સમજ

માં આવી ગઈ કે તે અંતિમ પુનઃ કરી બેઠી છે. કમળા કે તે મડગલ જે
મંદુર કે બ્રહ્મલોક એ સુકમલાના ચૈતન્યમહાશયગરના વાલ છે.
જે સ્વયં અંતિમ થયા છે. આથી તે શાંત થઈ ગઈ. પ્રથમ
સંવાદ અહીં સમાપ્ત થયો.

ત્યારબાદ યાજ્ઞવલ્ક્યજી એ અન્ય બ્રાહ્મણો
સાથે શાસ્ત્રાર્થ કર્યો પરંતુ ગાળાં બિંબોન્મય શાંત રહીને અન્ય
તક ના શકુ બેઈને બામ શાસ્ત્રાર્થના લેધારીમાં લાગી ગઈ.
આગળ બામ સંવાદમાં લેખકે કેવળ બે પુનઃ પુછ્યાં આ બે
પુનઃ એટલા ગુઠ છે કે જે તે આપણા સમજ માં આવે તો
આપણે પરબ્રહ્મ ને સમજ શકીએ.

આ વખતે લેખકે યોગ્ય કરા દીધા કે તેઓ
માત્ર બે પુનઃ પુછશે અને જો તેનાં ઉત્તર યાજ્ઞવલ્ક્યજી આપ શકશે
તો પછી આ પૃથ્વી પર તેમને કોઈ કુશલ નહીં રહે.

તેમનો પ્રથમ પુનઃ કહે કે આ પૃથ્વીના નામે થા કોઈ સુકમ
લલ્લ કોય તે લથાં ત્યાંથી શરૂ કરી બ્રહ્મલોક અને તેના પછી
આગળ બે કોઈ કોય તે ઉપરાંત અલ્પલલ્લ પછી આપણે
ગણના લેવાં જે સર્વ છે તે શોમાં અંતિમ પોલ છે ?
(અહીં લેખકે સંપૂર્ણ space-time ગણના બાદ)

યાજ્ઞવલ્ક્યજી જવાબ આપ્યો કે "સર્વ કોઈ
જે છે. (space-time) તે સુત્ર માં અંતિમ પોલ છે. અને તે
સુત્ર છે તે આકાશ લલ્લ માં અંતિમ પોલ છે."

અગાઉ જે અંતરિક્ષ લલ્લના વાલ કરી
તે આ આકાશ લલ્લ માં અંતિમ સ્થળ કહેવાય. ત્યાં પછી
તે અવિનાશી, અવિભાજ્ય અને અનંત છે. તો પછી તેનાં
સુકમલમ સ્વરૂપે આકાશ લલ્લ કહેવું કોય તેના કલ્પના પડી
કરી શકાતા નથી.

જ્યારે આપણે પાંચ લલ્લોના વાલ કરીએ
તો તેમાંથી ચાર પૃથ્વી, અગ્નિ, વાયુ, આ ચારે આપણ માં
એકબીજાનું રૂપ બદલા શકે છે. અન્યને પ્રભાવિત કરી શકે છે.
જેમ વાયુ અગ્નિ બુઝાવ શકે છે કે પ્રગટાવ શકે છે.
જેમ પડી અગ્નિ બુઝાવ શકે છે. જેમ માં વાયુ પ્રવેશી
શકે છે. આમ આ ચારે એકબીજાને અસર કરે છે.

આ બધામાં પાછળ એક જ ભવ્ય એવું છે જે ભૂતપૂર્વ પ્રમાણિત રૂઢી રીતે કોઈ નો સમાવેશ પોતાનાં માં કરે છે. તો અંતરિક્ષ ભવ્ય નો અંતિમ છેડે રહેલું આકાશ કેટલું ભવ્ય કેવું રહેશે? અહીં ગાગરોને લેમનો જવાબ મળી ગયો કે ટાઇમ અને સ્પેસ નો કોઈ પણ આધાર માં રહેલું સર્વકોઈ આકાશ ભવ્ય માં જ એકત્રિય છે. ત્યાં ગાગરો અને ફરી પ્રતિપ્રજ્ઞ કર્યો કે જો આ આકાશ ભવ્ય ને કોઈ માન એ તો તેનું કોવાનું કારણ શું રહેશે? આ ગાગરોનો અંતિમ પ્રજ્ઞ ફોલો જેના જવાબ માં યાસવલ્કલ્ય અને જગત્સુ કે આ અંતિમ આકાશ ભવ્ય છે તે પ્રકાશવેદી અક્ષર ભવ્યમાં સમાવિષ્ટ છે. તે અક્ષર ભવ્યની એકત્રિય છે.

અહીં યાસવલ્કલ્ય અને ગાગરોને સમજાવ્યું કે આ અક્ષર ભવ્ય મોટું નથી, નાનું નથી, મોટું-પાલવું નથી તે કૂંચ નથી, પુવાઈ નથી, વાયુ નથી, નથી એ આકાશ. તો એ આકાશ થી પણ પર છે. અને તે ના તો કશું બાંધ છે ના કોઈ લેને બાંધ છે ના અર્થાત્ તે ઉર્જા માટે કોઈ પર આધાર નથી અને કોઈ લેના ભવ્ય અક્ષર પર ઉર્જા માટે આધાર છે. આ અક્ષર ની અંતર્ગત સમગ્ર બ્રહ્માંડ એક હોય નિયમ કેકર રહેલું છે. આ બ્રહ્માંડ નો નિયમ આ અક્ષર દ્વારા જ નિયમન માં છે. તે જ નક્કી કરે છે કે આ બ્રહ્માંડ આમ ચાલશે. તો જે આકાશ ભવ્ય ના વાલ કરી તે પણ કેવું કોઈ તે કેવી રીતે કોઈ કરશે તે આ અક્ષર જ નક્કી કરે છે. અહીં લેખો કહે છે જે આ અક્ષર ભવ્ય ને જાણવા વગર જ યશ, ભવ્યતા વગેરે કરે તેને કોઈ લાભ મળતો નથી. જે કોઈ આ અક્ષર

લાલને બાંધ્યા વગર જ મૂલ્ય પામે તે દારૂ કહેવાય. કોઈ બ્રાહ્મણ
 યોગી સુદાર બ્રાહ્મણ ન ગણાય જ્યાં સુધાર તે આ અકાર લાલને
 જાડા ન લે. તેને વધુ સમઘવલાં કહેવું કે આ અકાર લાલ એ
 દરિદ્રનો વિષય નથી તે દરલ નથી. તે દરક છે. જોનારો છે.
 લમે આંખો વડે જુઓ છો. પરંતુ લમારો આંખો આ અકાર
 લાલ વડે જુએ છે. કાન થી સાંભળો છો તો કાન પણ આ
 અકાર લાલ વડે સાંભળી શકે છે. તે સાંભળવાની વસ્તુ નથી
 બ્રુદ જોવા છે. તે કશાનું કાર્ય નથી કેવલ કારણ જ છે.
 લેખા જ આકાર લાલ છે તે અકાર રૂપ બ્રહ્મ માં આલખોલ
 છે. તે જ હું છે. આધ્યાત્મિક કોઈ જાણવાનું, જાણ શકાય
 તે સર્વ આ હું માં જ સમાવયક છે લેખા જ કહે છે

"હું કાલિ મલકું"

"રૂઝિયાં પુજારીનું સર્વ" । તે જ સર્વ કોઈ
 છે. આ વિલેચન વા ગાગરિય સંભુષ્ટ થયા અને
 ભરી શબ્દોમાં દોષડો કરી કે "બ્રહ્મ સંબંધી વાલીલાપ
 માં મરુર્ષિ યાચવલકથા ને કલે કોઈ બ્રાહ્મણ બાલ નહીં
 શકે અને એમ જ થાય છે. રામ જનકનો દરબાર સમા
 માનો લમામ બ્રાહ્મણો ને રાજ્યાર્થ માં પરાસ્ત કરીને
 લેઓ વિજેલા દોષિત થયાં.

શાસ્ત્રાર્થ આદિ શિક્ષાર્થ - મંડનમિત્ર.

આચારે 1300 વર્ષ પહેલાં મધ્યપ્રદેશ માં નર્મદા નદી માં માંદાલા ટાપુ પર ગ્રામ વ્યક્તિઓ મળીને શાસ્ત્રાર્થ કર્યો જે 32 દિવસ સુધી ચાલ્યો. ભારત નાં ઇતિહાસ માં આત્મ મહત્વના ઘટના થઈ ગઈ. ભારતને વિશ્વગુરુ બનાવનારી શિક્ષણ પ્રણાલિ માં ચાર સંખ્યો પ્રચલિત રહ્યાં. ગુરુકુલ, સમિતિ, તપશ્ચાલિ અને શાસ્ત્રાર્થ. ગુરુકુલ માં ગુરુ-શિષ્ય સાથે રહેલાં, ગુરુ શિષ્યને શાખવવાં અને શિષ્ય ગુરુ ની સેવા માં રત રહેલાં.

સમિતિ: એટલે આજનો સેમિનાર જ્યાં અમલો અમલો કરીને નાં નિયંત્રણો એકઠા મળીને એક વિષય પર ચર્ચાઓ કરતાં અને પ્રોબ્લેમ્સ જાણ ત્યાં નિરૂપણ કરતાં.

તપશ્ચાલિ એવા જગ્યા ડુલ જ્યાં ઘણાં સંશોધકો સાથે મળીને કોઈ વિષય પર સંશોધનો કરતાં છેલ્લે

શાસ્ત્રાર્થ: જ્યાં બે વિદ્વાનો માં કોઈ વિષય પર એકમત ન થવાનાં તેનાં પર શાસ્ત્રાર્થ કરતાં; વિવાદ નહીં.

આમ ભારતીય જાણ નાં આ ચાર સંખ્યો વડે જાણ પ્રાપ્ત થઈ વધુ સુદૃઢ રીતે જાણ પ્રસાર ચાલતો રહ્યો. સમયે સમયે આપણે જાણસમૃદ્ધિ વધારી રહ્યાં છીએ.

સેમિનાર અને પ્રાજ્ઞા સંકલ્પે સંશોધન આજે પણ થાય છે પરંતુ ગુરુકુલ અને શાસ્ત્રાર્થ પ્રણાલિ ભગભગ ખતમ થઈ ચુક્યા છે. પરંતુ જ્યાં પણ શાસ્ત્રાર્થ ની વાત આવે ત્યારે આદિ શિક્ષાર્થ અને મંડનમિત્ર વચ્ચે થયેલાં શાસ્ત્રાર્થ ની ઘાટ લાગે થઈ જાય છે. જેનાં વડે સમાજ કલ્યાણ થઈ અને તેજો ઘણાં મહત્વ માં પ્રજ્ઞા નાં ઉત્તર

પ્રદાન કરેલા છે જેવા કે શું મદાચાર દઈ, પાડા અને દુઃખો
માં નિવારણ માટે પુરતો છે? શું અન્યાય દ્વારા તમામ દુઃખો
નો અંત આવનાર છે? બીજા તો પછી જગત આગળ કેવી
રીતે વધશે?

આ શાસ્ત્રાર્થ અર્થાદિ શંકરાચાર્ય અને મંડનમિશ્ર વચ્ચે
પાંચો કુત્તો જેમાં મંડન મિશ્ર ડાર? ગયા કુત્તો. મંડન મિશ્રના પત્ની
શ્રી ઉમથ ભારતીય તેનાં નિર્ણાયક કુત્તો. છેલ્લે તેમણે પણ
શંકરાચાર્ય સાથે શાસ્ત્રાર્થ કર્યો કુત્તો.

કુલે પૂછવા ધાલ કે વૈદિક વિચારધારાઓ માં મનમિદ
શા માટે? અને વિદ્વાનો એ વેદોનો અન્યાય કરેલ કુલો
અને અનાતન દર્મ વિષે બંને પ્રુબ ચારું જ્ઞાન દારાવતાં કુત્તો.
તો પછી વચ્ચે શાસ્ત્રાર્થના શું જરૂર પડે? વેદો અનાતન
દર્મનાં શાસ્ત્રો છે તો બંને અંકમલ કેમ ન કુત્તો?

પુરાતન કાલ બી વેદાન્યાય સાધ્યા કરે છે. અને ઘણાં
તર્કિકો એ તેમો ગૂઢ અન્યાય કરેલો છે. પરંતુ જ્યારે દર્શન
એટલે કે આ જગત કેવી રીતે, કેમ ઉદભવ્યું? તેનો અર્થિયતા કોણ?
તેના અંતમાં કેવી રીતે પાઈ? મનુષ્ય કેમ આસ્ત્ર માં આવ્યા?
તેમનો ફેલુ શો? તેમના મૂલિકા શું? આવા મહત્વનાં પ્રશ્નોનાં
દર્શન ચર્ચા કરે છે અને પુરાતનકાલ થી તર્કિકો તેનાં ઉત્તરો
શોધા રૂપા છે. આમ અનેક તર્કિકોએ તેમનું મહત્વનું યોગદાન
આમાં આપેલું છે. આમ છે મુખ્ય વિચારધારાઓ સર્જિત થઈ.
જેમાં સાંખ્ય, યોગ, ન્યાય, વૈશેષિક, મીમાંસા અને વેદાંત. આ
છે દર્શનો એ જગત નિર્મિત અને વેદોની પ્રમાણિતતા પર
કામ કરેલું છે. અને તેઓ તાર્કિક નિર્ણયો પર પડીએ છે.
દા.ત. મિમાંસા દર્શન વેદોને પ્રમાણિત માને છે. તેને પ્રમાણ
ના અપરચક્તા જ નથી તે સ્વતઃ પ્રમાણિત છે. જ્યારે ન્યાય
દર્શન વેદોના ઉપર પ્રશ્નો ઉઠાવે છે અને કહે છે કે વેદોને
પ્રમાણ ના જરૂર છે. આમ આ બંને નો ઉદભવ વેદો
માંથી જ થવા છતાં બંને દર્શનો માં અલગતા છે.

આજરોલે કર્મના બાબતે મીમાંસા
અને વેદાંત દર્શનોમાં સામ્યતા નથી. મીમાંસા દર્શન
પ્રમાણે કર્મનાં ફલ કર્મ માં જ જન્મે છે. ~~અને~~ તેનાં
ફલ આપવા માટે ઈશ્વરીય સત્તાની અપરચક્તા નથી!

તમારા કર્મમાં જે એવા શક્તિ નિહિત છે કે તે લેણું ફેર આપે છે. જ્યારે વેદાંત દર્શન મુજબ કર્મ જ છે અને લેણું તે ફેર આપતું શક્તિ નથી. આમ મંડળ મિત્ર મૌમાંસા દર્શન નાં નિયંત્રણ ક્રમાં બાબ બાજુ આદિ શંકરાચાર્ય વેદાંત ક્રમાં. બંને ક્રિદું સમાનતા, વેદાંતવાસા જુલોવા હતાં તેમનાં વિચારો અને માન્યતાઓ આમ અલગ ફેર. આમ કર્મ નો સિદ્ધાંત, ઉચ્ચરની મત, કર્મકાંડ જેવાં અનેક પુસ્તો પર વિચારમિદ ફેર.

મમાંસકો માને છે કે જગત અનર્થશાળ્ય છે. જ્યારે વેદાંત જગતને મિથ્યા માને છે. તે કાલ્પનિક છે. આમ જ્યારે બ્રુહ જ વિરોધાભાસ ઉભો થયો તેમાં નિવારણ કેલુ શાસ્ત્રાર્થ થતાં

આમ બેમાં છે દર્શનો પોતાના આગળ રીતે વિષ્ણુ નાં દુઃખ લું નિવારણ રીધે છે. આમ બેમાં ફેર એક જ છે.

આદિ શંકરાચાર્ય વેદાંત ક્રમાં, અને સંન્યાસી ક્રમાં જ્યારે મંડળ મિત્ર, મિમાંસક અને ગુરુચારી છેલ્લો. જ્યારે આદિ શંકરાચાર્ય વેદાંત ફેલાવવા માંગતાં ફેર તેમનો માર્ગમાં આપે મંડળ મિત્ર ફેર તેમને કુસ્તર શાસ્ત્રાર્થ માં કુશલને જે વેદાંત નો સૂર્ય અમકાલ શકાય આપી તેમજ મંડળ મિત્રને પડખે મંડળ મિત્ર એ પડકાર જીતીલો એક રાત્રે કે જે શાસ્ત્રાર્થ ફારી જશે તે વિજેતા નો આગળ શિરય બનર રહેશે. આમ શંકરાચાર્ય એ પડગ પ્રતિષ્ઠા કરી કે જે તે ફારી જશે તો પછી તે સંન્યાસ હોડી ગુરુચારી આજીવ અપનાવશે. મંડળ મિત્ર એ પડગ પ્રતિષ્ઠા કરી કે જે તે ફારી જશે તો તે સંન્યાસ લેશે. આમ તપ્તો ગોસ્વાઈ ગયો અને મિત્ર નાં પછી

વિદુષી ઉભય ભારતીય લેખાં નિર્ણાયક હેરવાયા. શાસ્ત્રાર્થ નર શરૂઆત
બુદ્ધિ અરુદ કુલ પરેલું જ્યારે 5-6 દિવસો પસાર થયા ત્યારે શાસ્ત્રાર્થ
ના ગુરુ સમગ્ર ભારત માં ફરીવળી. તેમાં આગળવદામાં અનેક સ્થળો
માં વિદ્યાર્થી આ શાસ્ત્રાર્થ જોવા ત્યાં પહોંચી ગયા.

હજી દિવસો મંડન મિશ્ર અને અકલેષ પર મુખ્ય
ઉદાહરણ કે જાવ અને બ્રહ્મ કેવલ જાતે ? કેમ એક જ છે ?
ત્યારે શંકરાચાર્ય જાવ-બ્રહ્મ એકલા નાં પ્રમાણરૂપે છોડીદેખાનિષદ
નો મંત્ર લલ્પમાસિ રુદ્ર કલે પરેલું મંડનમિશ્ર ને અંલોપન થયે
તેમણે જણાવ્યું કે તે ઉપનિષદ માં મનો બ્રહ્મ ઇતિ ઉપાસિત
એટલે કે પ્લાટિફોર્મ એ મન ના બ્રહ્મ લગતે પ્રજા કરવા લેમ કહેલું
છે એટલે કે મન ને બ્રહ્મ માનવાનું કહેલું છે અને તે ઉપરાંત
તેમણે અન્ય મંત્રો જણાવ્યા જ્યાં અન્ન, સૂર્ય વગેરે ને પણ
બ્રહ્મ ગણી ઉપાસના કરવા જણાવેલ છે.

આમ મંડનમિશ્ર નાં પ્રમાણે લલ્પમાસિ એટલે
બ્રહ્મને પ્રત્યેક જાવમાં જોવો એટલે કે પ્રત્યેક બ્રહ્મનું આચરણ
કરવું નહિ કે પ્રત્યેક જાવ બ્રહ્મ છે. એટલે કે જાવ અને બ્રહ્મ
અભેદ છે એવો લલ્પમાસિ નો અર્થ નથી. ત્યાં આદિ શંકરાચાર્ય
શિખા કહ્યું અને મંડનમિશ્ર ના દુષિદા અમજગયાં અને તેમનું
ધ્યાન દોર્યું કે મનો બ્રહ્મ ઉપાસિત માં ઉપાસિત નો અર્થ પ્રજા છે
જે કર્મકાંડનો વિષય છે. આપ જ અન્ન, સૂર્ય અને મન વગેરે
ના બ્રહ્મ લગતે પ્રજા કરવાનું કહેલું છે. પરંતું લલ્પમાસિ માં
શબ્દ અસિનો ઉપયોગ થયો છે જેનો અર્થ શાશ્વત છે. આમ
લલ્પમાસિ નર પદ્યોલ મારા કર્મકાંડ પુરત? સામાન્ય ન રહેલાં તે
શાશ્વત, અદાકીલ ઉપાસના કરવાનું જણાવેલ છે.

પરંતું મંડનમિશ્ર પાછા પડે તેમ ન કુલ અને
તેમણે કહેલું કે જો તમે જાવ અને બ્રહ્મ ને એક જ માનો છો
તો તે મંત્ર નું પ્રમાણ આપો. અહીં શંકરાચાર્ય અમજ
ગયા કે રૂબે વધુ ઉડાંડા માં જેવું જરૂર છે. તેમણે કહેલું
તમે જાવ અને બ્રહ્મ માં અરખાપણું શોધો છો નહીં કે
એકલા ? જો તમે અ કયા ગુણો ને આધારે તેમને સદશ
માનો છો. જો તમે તેને એકત્ય ગુણો નાં આધારે
એવું માનો છો તો પછી જગત માં તો એ દેખાય છે.

તો તેનો ઉપદેશ ના રૂં જરૂર છે અને તે આપ એવું કહેવા માંગો છે કે જો અને બ્રહ્મ સર્વશક્તિમાન છે તો તે સમજા છે. તો જાણો કે કેવલ એક જ તત્વ સર્વ શક્તિમાન કોઈ શકે વચ્ચે પડ્યા બે તત્વ ના વાત કરશો તો બંને તત્વ ના શક્તિઓ માં ભેદ આવી શકે સર્વશક્તિમાન વિશેષજ્ઞ કોઈ એક જ તત્વ ને લગાવ શકાય એટલે કે તમે કહો કે જો, બ્રહ્મ જેવો જ સર્વશક્તિમાન છે તો તે બંને એક જ કોઈ એક જ તત્વ બધે અને તે બ્રહ્મ જ કોઈ આમ તમારી વાત સ્વતઃ અસિદ્ધ થાય છે. અહીં મિત્રાન નિરૂપર થવા પરતું રૂં કાર્ય ન હોય. તેમજ કહેવું કે રોફરજ તમારી વાત મારા તર્ક આધારિત છે. વાસ્તવ માં તેને માટે કોઈ અબુલ કોણે મોઢાંએ ઝીરકા કે તિમાંસા કેમશા પૂત્યકા પ્રમાણને જ માને છે તો તેનું પૂત્યકા પ્રમાણ આપો અહીં લેશો પૂત્યકા પ્રમાણ માંગાને અકલેલ મલ નું બંડન કરવા માંગતા હોય. તેમજ કહેવું કે વચ્ચે પડ્યા આપણે

~~ફોલે તેના જેવા બધા~~
કોઈ આદ્ય ને સિદ્ધ કરીએ ત્યારે તે માટે કોઈ તબક્કા પૂત્યકા પ્રમાણ કોઈ તે જ પ્રમાણમૂલ ગણાય છે. તેથી જે અનુભવ આપણે ઇન્દ્રિયો દ્વારા કરીએ તે જ પૂત્યકા પ્રમાણ છે. આમ પૂત્યકા પ્રમાણ થી 'એકું રૂચરાત મિત્તન' એટલે કે હું ઇચ્છેર થી મિત્તન છું. એવું સિદ્ધ થયેલ બધાવેલું છે, તો આપ પૂત્યકા પ્રમાણ વિરુદ્ધ તમે જોવ અને બ્રહ્મન એક જ બતાવો છો.

અહીં આદિ રોકરાચાર્યે મંડન મિત્રને કહેવું કે તમે આત્મા માનો છો? એટલે કે તેને તમે વિમુ માનો

ઉપાલબ્ધ ન હોવાથી દાખલ કરવામાં આવેલ છે.

અનુમાન પ્રમાણિત કરે

પ્રમાણ વડે જાણે સિદ્ધ ન કરી શકો તો પણ? જાવ અને બુદ્ધિ વચ્ચેનો ભેદ ઉભો રહે છે તેને લમે કેવારતે સિદ્ધ કરશો?

અહીં જ્યાં શોકરાચાર્યે જગાવ્યું કે 'જ્યારે પૂલ્લડ પ્રમાણ ઉપાલબ્ધ ન થાય ત્યારે આપણે ~~જો~~ જુલિને પ્રમાણ માનવો પડે. અને જુલિ પ્રમાણ આધારે જાવ બુદ્ધિ એકલા સિદ્ધ થાય છે. અહીં મંડન મિશ્રના દુશ્મ પડ્યા કારણકે જ્યારે જુલિ નો ઉલ્લેખ આવ્યો તો પણ? નવાદવારે બુદ્ધિ ગયાં કારણકે તે મિમાંસક કુળાં અને તેમનો જુલિ એટલે કે વેદ અને ઉપાલબ્ધનો ગડન આશ્વાસ ફોલો આપતે હોયો કેવે જુલિ દ્વારા અદર્શિત મત બંધન કરવા લેવાર થઈ ગયા. અને જગાવેલનાં પ્રથમ મંડલ નો ઓછો ટાંકી કીકું 'વૃકા પર બે પક્ષી બેઠા છે એક જાવ અને બાકે બુદ્ધિ તો અહીં સ્પષ્ટ કહેલ એટલે કે બે પક્ષી ના વાત જ છે. કેવે જ્યારે જુલિ જ કહે છે કે જાવ અને બુદ્ધિ બે છે અને અભગ છે તો લમે શો વાંધો ઉઠાવો છો? અહીં સ્પષ્ટ જગાવ્યું છે કે જાવ ફક્ત ભોગવે છે પરંતુ બુદ્ધિ તો ફક્ત ભોગવતો નથી અને લેને વસ્તુ પ્રગત નથી. આમ બન્ને નો ગુણો અહીં અભગ જ છે માટે બન્ને અભગ જ છે એવું જ સિદ્ધ થાય છે. આમ જગાવેલાં મંડનમિશ્ર મનોમન રાજ થયાં કે કેવે શોકરાચાર્યજી વેદોને અમાન્ય જાણી કરી રહે.

પ્રમાણભર્યા અઢી રીકરાચાર્યે લેખને કોલોનિયલિઝમનાં
માર્ગભર્યા અધ્યાયનાં ૧૦ માં મંત્ર નું પ્રમાણ અપાને
કડવું કે " જે કોઈ બલ અને પ્રક્રિયાને અલગ અલગ ગુણે
દે તેને કમ્પ્લેક્સિટી મૂલ્યવાન મૂલ્યને પ્રાપ્ત કરે છે.

● મિત્તવોદ્ગમમૂલ્યુષ્મં અન્નોર્તિ યા રૂઢિ નાનિયઃ, પરચાલિ.
‘એટલે કે તે જાવન-મૂલ્યુષ્મં એક માં રૂસાયેલો રહે છે. આપા જાવ-બૂડમ ને એક જ મેલા મોઢએ.’ એકી મિડન મિજે કડચું કે બે બુડિય વચ્ચે એકી વિરોધાભાસ બડો ઘડ ગયો છે એકે તકગવેદ માંધાર છે. જ્યારે બાળે કઠોપનીષદ માંધારી. ત્યારે શંકરાચાર્યે કડચું કે ‘એકી કોઈ વિરોધાભાસ નથી કારણકે એકી પ્રથમ મંત્ર માં કોઈ કાર્ય જગાણું નથી. મારા બે પડા બેડાં છે એવો ઉલ્લેખ છે. આ બંને નો અર્થ તો કલે પછી આવશે. પરંતુ કઠોપનીષદનાં બાળે મંત્ર જે ભમને રજુ કર્યો છે તેમાં કાર્યનું પરિણામ દર્શાવેલું છે. કે જો ભમે આમ ન કરે તો ભમને મુડિલ ન મળે. આમ કઠોપનીષદ નો મંત્ર તકગવેદ નો મંત્ર કરતાં વધુ શક્તિશાળી છે. કારણ તેમાં કાર્ય-પરિણામ પડન સંચોગત છે.

કલે જ્યારે પ્રથમ મંત્રાને જોઈએ તો તેમાં જે બે પડાએ ગીવાત કરી છે તે જાવ અને બૂડમ ના નધાર પરંતુ જાવ અને બુદિધ ના છે. જેમાં જાવ છે તે રૂઢિ ભોગવે છે ત્યારે બુદિધ લેને મેલા કરે છે. ત્યાં જાવ અને બૂડમ વચ્ચે કોઈ ભેદ નથી બતાવ્યો. આપા આપના વાત નિરાધાર સિદ્ધિ બાબ છે-“ત્યાર બાદ મિડન મિજે અગ્નિ ઉપાનિષદો માંધારી અનેક દેડનાં મંત્રો રજુ કર્યા જેમાં જાવ અને બૂડમ નાં બે-મિડન કોવાની વાત જગાવી પરંતુ આદિ શંકરાચાર્યે ને બધાનાં જવાબો બુદિ સ્પષ્ટતાથી લઈશકિલ આપ્યા. જે ‘જો શંકર દિગ્વિજય’ પુસ્તક માં વર્ણવેલ છે. જે માધવાચાર્ય દ્વારા પ્રકાશીત છે.

આ શાસ્ત્રાર્થ નાં અંતિમ દિવસો માં અંતભાગે જો મિડન મિજે આદિ શંકરાચાર્ય પર આદરભાવથી મોડિલ ઘડ ગયાડો તો કલે લેશો એક પ્રતિસ્પર્ધી ન રહેતો શિષ્યભાવે ગુરુજને પ્રજ્ઞો પુઠો તુલ્ય. કારણ લેશો સ્વયં જાવ-બૂડમ નાં સંબંધ વિષે સજાવા માગતાં

કુલો. અહીં આદિ શંકરાચાર્યે જણાવ્યું કે 'જોવ અને બ્રહ્મ મો સમંદ
 એવો છે જેવો સૂર્ય અને તેને સૂર્યાંશુ. બ્રહ્મ સૂર્ય જેવો છે જેના
 શક્તિ પ્રત્યેક કણ માં વ્યાપેલા છે. બ્રહ્મ ઇશ્વર પ્રત્યેક જગતમાં
 માં છે. એને સે અહીં મંડન મિત્રે જણાવ્યું કે જો બ્રહ્મ વ્યાપકરીતે
 રીજર છે અને દરેક જગ માં એકરૂપ છે તો કું તેને કેમ દેખાતો
 નથી. અહીં આદિ શંકરાચાર્યે જાણુ મુદ્ધ્યું " જો કું એક ~~સમ~~ વાતમાં
 માં પાડના લઈ લેતાં થોકું મરું આગળા દઉ તો શું થશે ?
 ત્યારે મંડન મિત્રે કહ્યું ' તે પાડના બારું બદલ જશે.'

અહીં આદિ શંકરાચાર્યે મુદ્ધ્યું " શું તમે
 જમકના રીજરી છે એમ કહી શકો ? શું તમે લેને જોઈ શકો ?
 ત્યારે મંડન મિત્રે કહ્યું ' જા, કું તેમાં માત્ર દેખ શકતો નથી.'
 અહીં આદિ શંકરાચાર્યે સામજાવ્યું કે આ જ પ્રમાણે બ્રહ્મ
 પ્રત્યેક જગમાં અગળા ગયેલ છે. તે જગતનાં પ્રત્યેક પ્રત્યેક
 કણમાં વ્યાપેલ છે પરંતુ તે ઈન્દ્રીયાત્મક છે. જેમ આપણે
 માત્ર જોઈ શકીએ તેમ જ આપણે ઈન્દ્રીયો વગર બ્રહ્મ
 ને ન જાણ શકાય અને જો તમે ઈન્દ્રીયોના ઉપર ઉઠીને
 બ્રહ્મ કે ઇશ્વરને મેળવવા માંગતાં કોઈ તો તમારે અક્યોલ લેદાં
 દર્શન પર મનન કરવું પડે. અહીં મંડન મિત્રે પોતાનો પ્રશ્ન
 સ્વાકાર્યો અને આદિ શંકરાચાર્યનાં શિષ્ય બન્યા.

પરંતુ ત્યારબાદ મંડન મિત્રનાં પત્ની
 ઉમલ બારતીનાં કે શાસ્ત્રાર્થનાં નિર્ણાયક કુલો તેમણે આદિ
 શંકરાચાર્ય સાથે શાસ્ત્રાર્થ માટે પ્રતિષ્ઠા કરી અને તે શાસ્ત્રાર્થ
 પ્રમાણમાં એટલા જ દિવસ આવ્યે કુલો. આમ શંકરાચાર્યે
 માત્ર દેશમાં અલગ અલગ સ્થળોએ જે જે સ્થળોનાં
 વિદ્વાનો તે પર શાસ્ત્રાર્થમાં પ્રસ્તુત કરીને અક્યોલ લેદાં
 તો દિગ્વિજય કર્યો કુલો.

$E = mc^2$ કેટલું મહત્વ છે.

જ્યારે High Energy Physics આગળ વધ્યું ત્યારે આપણને એવું જણાયું કે ક્યારેક તો આપણે સુક્ષ્મ Particles (કણ) સુધાર પડેલાં જોઈ શકીએ તો ન શકીએ. આપણે ઇલેક્ટ્રોન, પ્રોટોન, ન્યુટ્રોન સુધાર પડેલાં જોઈ શકીએ તો ન શકીએ. પરંતુ આજે આપણને માત્ર ૨૦૦ થી વધુ Fundamental Particles મળી છે. બાકીનાં આપણે શું કરીએ છીએ કે બે Particles લઈએ છીએ અને તેને Speed of light માં દેશીએ છીએ આપણે તેનાં સુક્ષ્મ કણોમાં વિભાજન કરી શકીએ પરંતુ એ આપણે એ જણાવે પડેલાં છે જ્યાં બે Fundamental Particles ને દેશીયાના મોલમાં જેવા કે 150 થી ૨૦૦ સુક્ષ્મ Particles બનાવાઈ છે. એટલે કે એ વધુ સુક્ષ્મ Particles નથી મળતા પરંતુ ઉર્જા મળે છે. અથવા ઉર્જા સ્વરૂપે આપણે સુક્ષ્મ કણોમાં રૂપાંતર થઈ જાય છે જે આપણને પડેલાં મળેલાં કણો.

એવું આઈન્સ્ટાઈનની થાઈરી વડે આપણે જાણ્યાં હતાં કે ક્ષેત્ર એ બાંધેલું જ નથી પરંતુ સુદૃઢ ઉર્જાનું રૂપાંતરણ છે. આ બધું High Energy Physics માં સાબીત થઈ છે.

આપણે $E = mc^2$ બાંધેલું ગણત નથી કરતાં કે સત્તાનું દર્શન માં $E = mc^2$ એ non duality (અકલ્પ) નું પ્રતીક છે. આપણે વિજ્ઞાન (Science) માં matter અને energy નો વચ્ચે ત્યાં (અકલ્પ) non duality ને દર્શાવી શકીએ છે.

આપણાં શરીરમાં કેટલું (matter) હોય છે? જે શરીરમાં રહેલો તમામ Space - અપકાર કાઢી લેવામાં આવે તો જે matter બચે તેને કેટલું જગ્યામાં આવી શકે? શું તે એક કોઈએમાં સમાય? ચાલો જાણીએ.

હવે જે એક Atom ને Statue of Unity (557 Ft / 182 meter) જેટલું મોટું કરીએ તો તેનું કેન્દ્ર (Nucleus) તમકનાં ટાડગા જેવું દેખાય છે. હવે આ તમકનાં ટાડગા જેટલાં એટમને બુર્જ ખનાડી જેટલાં વિશાળકાય Structure નાં 99.99% જેટલો માસ (matter) રહે છે. જેને Proton અને Neutron બનાવે છે.

આપણા શરીરનાં તમામ અંગુઓમાંથી Space કાઢી લેવામાં આવે તો તે સોયના અડગર પર આવી શકે સમાઈ જાય. આમાં ઈશ્વરના અદ્ભુત માયા એવા રોલે કામ કરે છે, કે સોયના અડગર જેટલાં હોયને તમારા શરીરનાં આકાર જેટલો બનાવ દે છે.

આમ જ્યુનાયટેને કોડ કર્યા બાદ 1930, સુધી + Proton Operation - Electrons ને Fundamental Particles માંથી આપણે જેના વડે સમસ્ત બ્રહ્માંડ બનેલું છે. પરંતુ સત્ય એ છે કે આપણે કોઈપણ Fundamental Particles સુધી પહોંચી શક્યાં ત્યાં અચેત બલરમણ

એલેક્ટ્રોન પૃષ્ઠ પર જેલ્યાં મધ્યમાં મરીએ એવાં Atom આ દર્શાવે
 ના છે કુલ જો મધ્યમાં એક ક્રમના Si જે વેલ્યુ કરીએ તો પણ
 તેના અંદર જુ NUCLEUS આપણને દેખાતું નથી.

ફલે જે માખાનાને Statue of Unity જેટલું મોટું કરવામાં આવે ત્યારે તેનું NUCLEUS એક તમકનો ટાકા જેટલું દેખા શકાય અને ભગમગા એક Sirenના Electrons આ ન્યુક્લિયસની આગળ પાછળ ફરી રહ્યા હોય છે. ફલે જે Atom ની matter છે તેની પુરુ ખાતર છે તે 487 Atom થી બનેલા પરમાણુઓ આપણને Solid કેમ દેખાય છે.

તમે પૂછો FAN Ceiling Fan જોવા કે જે બારે તે
Speed Hi ડાહ્યાને ત્યારે ત્યાં કે ચાર બેડ વચ્ચેના જગ્યા
ન દેખાતા સારા solid ડીઝ જે જે દેખાય છે.

એ જ યાદ રાખો Atom ની જે Electrons ફેરવે તેની Revolution Speed 600 miles / second આટલો Speed ની દુનિયામાં જે Waves હોવાની દરમિયાન જાય છે એવું શક્ય છે. આથી પરિણામ તો એ Atoms are Rigid Wall બનીને આવે છે.

શીલ્પ-ગાલ.

અધ્યાય - 13.

મુલજી બોલ્યા. બુદ્ધિમાનો તો એવડ રઘુનાથજી આ રાત્રે જવડા કરી ને પ્રસન્નતા થા ગિરિનાપતિ ને મુક્તિ તો લજાડા પૂછવા લાગ્યા. આ રાત્રિ ઉવાચ:- હૈ દુપારનાગર મગલન ! આપ મારા પર પ્રસન્ન થઈને મુક્તિ તું સ્વરૂપ અને લજાડા તું વર્ણન કરો.

જાજી મગલાન બોલ્યા. હૈ રાત્રિ! સાલોક્ય, સારૂપ, સાર્દૂય, સાયુષ અને કૈવલ્ય આ મુક્તિ તો પાંચ ભેદ (પ્રકાર) છે.

જે કામનારહિત, અમાન થા કૃતિ બનાવે મિત્ર માં મારું સુખ કરે છે. તેઓ મારા લોક ને (શીવલોક) ને પ્રાપ્ત કરીને સાલોક્ય મુક્તિ ને પ્રાપ્ત થાય છે અને અનેક પ્રકારનાં ઇચ્છિત ભોગ ભોગવે છે.

જે ધુક્કુ મારા સ્વરૂપ ને જાણને નિયંત્રક બુદ્ધિ થા મારું મિત્ર કરે છે તે મારા સ્વરૂપ ને પ્રાપ્ત કરીને અનેક પ્રકારનાં અભિલાષિત ભોગને ભોગવે છે તેને સાયુષ્ય મુક્તિ કહે છે.

જે પુરુષ મારી પ્રાતિઅર્થે નિર્માત્ર રૂપરૂપિ આદિ કર્મો કરે છે, તેને પણ આ જ રૂપ પ્રાપ્ત થાય છે તેમાં અંદેક નથી.

જે ભોજન કરતાં કે જે અગ્નિ માં ફવન કરતાં, જે દેખતા કે કોઈ લપવગરે કરે છે તે મને જ અર્પણ કરે છે. તે મારા લોક ની સમસ્ત વિક્રમ જગલ તો કર્ત્રિપદ વગરે થા અલગા રૂપને સમૂર્ણ દિવ્ય સંપત્તિ ભોગવે છે તેને સાર્દૂય મુક્તિ કહે છે.

જે શાંતિ વગરે સાધનચુકલ થઈને જવડા, મનન મિદિધ્યાસનપૂર્વક મને જ આત્મારૂપે જાણે છે તે અચ્છેલ સ્વપ્રકારે બ્રહ્મ ના લક્ષ્યતા પ્રાપ્ત છે, જે જીવ તું સપાર્થ સ્વરૂપ છે આ સ્વરૂપમાં અવરિપત થવાનું નામ સાયુષ્ય મુક્તિ છે.

સત્ય, જ્ઞાન, અનંત આનંદ વગેરે લક્ષણો યુક્ત તેમજ સર્વદર્શનરહિત
મન અને વાડગા ધાર પર, સંજ્ઞાનાય કે વિજ્ઞાનાય પદાર્થો તેમાં નહોત્યા
તે બ્રહ્મને અડવેલ કરી છે.

કેશવ! આ જે શુદ્ધ સ્વરૂપનું વર્ણન કર્યું છે, તેને આત્મરૂપ જાણીને
સંપૂર્ણ સ્થાવર, જંગમ જગતને મારા રૂપમાં જ ગુણે છે.

જેમ આકાશ માં ગંધર્વનાગર તથા નથા પાંચ લેખ મિથ્યા પ્રતિબિંબ
ધારે છે. તે શીલે આ અનંત અવિદ્યાના ઉત્પન્ન થયેલું જગત મારા
માં રહે કલ્પલક્ષમાં આવે છે વાસ્તવમાં તે મિથ્યા છે.

આ જે સમયે મારા સ્વરૂપને જ્ઞાનના નાકો વ્યારેજ અવિદ્યા તથા
ધર્મનય છે તથા મન વાડગા ધાર પર એક કું જે વિદ્યમાન રહે છે.

કું મિથ્ય, પરમાનંદ, સ્વપ્ના અથવા ચિદાત્મા છે, કાળ, દિશા,
વિદિશા, પંચભૂત આ સ્વરૂપમાં રહે જ નથી. મારા મિવાય બીજા
કોઈ વસ્તુ નથી. કું કેવળ એક જ વિદ્યમાન રહે છે.

મારા નિર્ગુણ સ્વરૂપ કોઈ નીલો, પાલો કે વર્ણવાળો નથી.
અને આ સર્વશક્તિ મને મેલાનું સામર્થ્ય કોઈમાં કોલું નથી. જે
કોઈ જીવનાં બુદ્ધિના અંત મારા સ્વરૂપને જાણે છે તેઓ જ જ્ઞાન
વડે મુક્તિ પામે છે.

આ શબ્દ બોલ્યા: કે મગવાન! મનુષ્યોને શુદ્ધ જ્ઞાન કેવળીને
ધારે છે. કે સંકર! જે આપના હેતુ મારા પર કોઈ લો આના ઉપાય
નું વર્ણન કરી.

આ મગવાન બોલ્યા: બ્રહ્મલોક સુધાનો દિવ્યદેવને પાંચ
નાશવંત જાણીને પત્તા, મિત્ર, પુત્ર અવગોરેને કલેશ આપનારા
તથા અનિત્ય સમજાને આ બધામાંના ચિત્તના વૃત્તિને
અલગ કરે. તથા બ્રહ્માર્પણ સમ પાપમ થવા નિમિત્તે, મોક્ષશાસ્ત્ર
વેદાંતમાં નિષ્કારણ બનાવે તેને જાણવાના ઉપાય કરનાં કરનાં
બ્રહ્મવેદ શુદ્ધ ના શિરસ્ય ભો,

આવા શુદ્ધ આજના દોષનાં કાષ્ઠમાં રાખવા પદાર્થ
આપને દંડવત્ તપસ્કાર કરી મક્કા ઉઠાને કાષ્ઠ બોડાને ધર્મિય
નિવેશન કરી.

ધર્મા સમય શુદ્ધ સાવધાનાના લેખોના સેવા કરીને
સંતુષ્ટ કરવા અને મન લગાવાને બધા વેદાંત નો વાક્યોનાં
અર્થ અવગા કરવા.

અને સંપૂર્ણ વેદાંતનાં વાક્યોનું તાત્પર્ય પણ નિશ્ચય

પૂર્વક કરવું (એવું નહીં કે અંતે બ્રહ્મ કરેલાં કર્ય કરે) તેનું નામ બ્રહ્મવાદીઓ અને જ્ઞાણ કર્ય છે.

નિદુઃશિષ્ટા (ભોક્ષુકુંબક) વગેરેનાં દષ્ટાંત સદ્યુક્તિયાર જેવા કે ચુંબકના શક્તિયાર લેણપદાર્થ નિમજ્જા કરે છે. આ શક્તિ બ્રહ્મના ચેત્ત્વના જગત નિમજ્જા કરે છે. આમ જ્ઞાણને પુષ્ટ કરીને મનન કર્યું અર્થાત્ ભક્તિ તેનું ચિંતન કરી. વાક્યનાં અર્થનાં વિચારને જ મનન કરે છે.

મમતા અને અંતકારશક્તિ સત્ત્વનાં સમાન અને સંગાત્મિક શોભિ વગેરેનાં આદ્યમસંપન્ન થઈને નિરંતર દયાનયોગ વડે આત્માવડે આત્મા તુ દયાન કરવાને જ નિર્દિદ્યામન કરે છે.

સંપૂર્ણ કર્મોનો કાચ થવાના જે આત્માનો આકાત્કાર છે તે કોઈને શાદ્ય અને કોઈને ભોખાશમયે પાચ છે. જેને પ્રતિબંધક કાચ તેને શાદ્ય અને જેને પ્રતિબંધક કાચ તેને મોડેના પાચ છે.

જાણે કરેલાં કરોડો જન્મસંગ્રહ કર્મો છે તે જ્ઞાન થાજ નાશ પાચ છે.

જ્ઞાન થવા પછી જે યોગાંદજ્ઞાનો પાપકે મુજબ પાચ ભોજનાનાં તે બંધાતો નથી.

અને જે પ્રાણનાં શરીરનિર્માણ કેલુ પ્રારબ્ધ કર્મ છે તે મિગવાને જ છુટે છે. જ્ઞાન થાજ નહીં.

જેને મોડુ, અંતકારનથી જે સંપૂર્ણ સંગતરિત છે. સંપૂર્ણ પ્રાણીયે તે આત્માનાં અને સંપૂર્ણ પ્રાણીયોમાં પડવે આત્માને જ જુએ છે આવી રીતે જ્ઞાનયુક્ત વિચરણ કરતો તે પ્રાણી જીવનમુક્ત કરેવાય છે કારણ કે તે પ્રારબ્ધ કર્મજાત નો નિર્મિતો જ વિચરેલો કાચ છે.

આપના કોયલો સંકલનો કાપ જે રાત્રે દેખનારને મધ્ય પમાડે છે
પરંતુ તે સર્પનો શરીરના છુટી ગયા બાદ કોઈને મધ્ય પમાડનાર નથી
આ જ રાત્રે આત્મા માયાયુક્ત કોયલો અનેક પ્રકારનાં સંસાર મધ્ય
પ્રવાહ કરાવે છે તે જાણતુકલ પવાધી ફરી ક્યારેય કોઈપણ રાત્રે
મધ્યમાન પાળે નથી.

જે સમયે આ પ્રાણીનો હૃદયના વાસના સંપૂર્ણ નયદ પદમય
હૈ અને વેશસ્થ પ્રાપ્ત થાય છે. ત્યારે તે પ્રાણી અમુલ્ય મધ્યમય છે.
આ વેદાન્તશાસ્ત્રના મુખ્ય શિક્ષા (આનન્દ ગીર્) છે.

જેમ કેલાસ, વેકુંઠ વગેરે દિવ્યભાગ છે તેવો મોટા અને કોઈ ભાગ
નથી. મુક્ત કોઈ ગામનો નિવાસી નથી કોયો. કેવલ હૃદયના
અસ્થાનગ્રંથિ માં નયદ પવાને જે કારણે જ તે મુક્ત થાય છે.

જેમ જેમ કલ્પાનો અગ્રભાગ પગ નરે અગ્રભાગ પડે છે તે જ
કાળો તે નયો પડે છે એ જ રાત્રે જ્ઞાનપુરુષોને જ્ઞાન થતો જ
મુક્તિના પ્રાપ્તિ થાય છે તે આ સંસારના ભાગીદાર છુટી જાય છે.

જાણતુકલ મુખ્ય ભાગમાં જે અંકાલ મંદેરનો દારમાં વેકુંઠવા
કરે અથવા ન કરે તેમજ બ્રહ્મનું ચિંતન કરનાં વેકુંઠવા ન કરે
કે અથવા પદને મુલ્યુ થામે, તે જ્ઞાનનો ભાગે જ મુક્ત થઈ
માય છે.

જાણતુકલ કોઈ વસ્તુ દારૂન કરે કે ન જ કરે, (મધ્ય કે
અમકલ કોઈપણ ભાય. જાતે ત્યાં રાચન કરે તે પ્રારબ્ધકર્મનો
જાલ થતો જ તે મુક્ત થઈ માય છે.

જે રાત્રે દૂધમાંયર મિકાળેલુ દારૂ, ફરીયા દૂધમાં નાખવા
કેનાં તે દારૂ દૂધમાં મળી જતું નથી એ જ રાત્રે જ્ઞાનવાન સંસાર
ના વિરક્ત થવા પછી ફરી જગતમાં અસક્ત થતો નથી.

હિરામંદ્ર! જે આ અદ્વાય ને મિલ્ય વાંચે હુ સંમિલે તે
અનાયાસ દેહબંધનના મુક્ત થાય છે.

હિરામંદ્ર! તમારું અંતઃકરણ જે ~~અંતઃકરણ~~ અંતઃકરણ વશ થાય છે. (શિક્ષા
શીખ બનવા કરે છે. તેના નોનિલ્ય આ અદ્વાય નો પાઠ કરે.
તેનાથી અનાયાસ તમારી મુક્તિ થઈ જશે.

ઈમ આ પદ્મપુરાણે રીવગતના સુધિર્ધામદલ્કુ. શિવ-રાધા
સંવાદે રાધોદશ અદ્વાય :

ચિંટીવાઈ

માફકંઈ પુરાણો માં, આદ્યશાસ્ત્રોમાં મહાકાલી, મહાલક્ષ્મી અને મહાશયરશ્વલા આ ત્રિમુર્તિઓએ સ્વરૂપ લધા ચિંટીકા લેખે અત્યંત માનવસ્વરૂપેના ઉત્પાતિને માફતલ દર્શાવતો ચિંટીવાઈ જે સંપત્તિના નામે પ્રસિદ્ધ છે, જેમાં આત્મસો ઓફો વડે રચાયેલો છે.

શાસ્ત્રપૂર્ણ આપણા સંભાવન ચિંટીવાઈ નું એક જીમ્મલ અંગ છે. શાસ્ત્રના ઉપાસના એ સંનેક સતો, મહાત્માઓ અને યોગીઓ તે જનાવ્યા છે તે સાથે સાથે લાગે અને વિદ્યાલોકે પણ સંબંધ છે. લેદ માં જે શાસ્ત્ર સૂત્રો દાનુપલ સંભાવના દર્શન આપે છે તેજ શાસ્ત્ર પુરાણો માં અસુરો નો સંહાર કરના દેખાવ છે અને તે માળી પુલ્ક અવળ માં કોઈ જો સમુદાય પામકુંક કે કોઈ દેવતાના શિલાના કે લેખ સંપત્તિ (કાલમોજ) માં સૂચના નો, લાગનાનો, મરિત નો પ્રસાદ પરમલ મહેકાવે છે. આમ શાસ્ત્રપૂર્ણ અત્યંત પ્રાચીન છે અને લેગ પરપરા અસંખ્યાલ છે, આપા છે.

એક બાજુ આપણો 'નાર નરકની બાણ' જેવાં લેસલ્ય પ્રેરક લાગેના સંભાવનાએ, લાગર છે. પરંતુ અહીં નારીશાસ્ત્ર નો જલકાર દગોલ માં શાસ્ત્રલકાલના ગુજિતો અગર છે. અહીં આપણો 'સર્વ મંગલના નિદિ શાસ્ત્રો' જગલ નર નપરી માત્ર માં જોવાના વિશિષ્ટ આચાર સંભાવના છે. ફેલ જેવા કોમલોગર રૂપ માં બહુ લાઈને રિપુલ નો નાપર ફરે અને સમસ્ત જગલનો માત્ર ઉલારે એ કલના નધી અહીં સત્ત્વ રૂડીકલ જગાવે છે. રાગી લક્ષાબાઈ, રાગી, સહુલ્ય અને માત્ર જામ આગાં જલમંત્ર ઉદાહરણ છે - નારી સ્વયં નારાયણ છે. એના શાસ્ત્ર લગર શિવ પણ શિવ જેવા જોવાય. આ જાવન શાસ્ત્રના ઉપાસના કોમલ જોય લેમ કરાલ પણ રૂપ, આપા રૂમંગારી

નાં શિખરે બારાજના જગદંબા જ કલશોત્ત પડા છે મરેલું એના કરાલતામ્; મિલકતનામું, ભલંકરતામાં પડા ભારોભાર કોમળતા રહી છે. જગતનું ડિલવ રહેલું છે.

એકલા આવી પુષ્પ પુષ્પાણા ફલો કે નારી ને જ આવા અમદ્ બાબતો સાથે શા માટે એકલામાં આવે છે. લેનાર કુદરિષ્ટ કરનાર લેનાર સાથે કુદરિષ્ટા અને કુરકર્મો અપાચરનાર તો પુરુષ કોણ છે. લેને સમાજમાં દરેક સ્તરે નિંદા, મરિજો, વિરક્તિઓ સામનો કરવો પડે છે. શાસ્ત્રોમાં પડા લેનાં એકલા જ અંગાઝક્રિયાઓનું વર્ણન અને પછી લેનાં જ દેક ના અવકુર્મના ?

કી. એ બાબત વિચારેજાગ્ય છે. અલબત્ત લે શાસ્ત્રો બાબતમાં મોટાભાગે પુરુષો જ ફલો, અને પુરુષોમાં લેશાળ ઉપભવવા અને નારીશંગ કે સ્ત્રીસંસર્ગ મૂળથી થાજવા માટે બાબતો આવા બાબતો સર્જાય છે. તે એટલા બધાં જુગુપ્સા ઉપભવનારાં હોય છે કે લેનો વાચક નારીસબંધ વિચારમાં કરવાનું બંધ કરી ને સાદના માર્ગે અગાળ વધી રીકે. મૂલે છુટા જાણસો માં જ લેપરવા અને કામ સંબંધો ચાલેગો ના અભિશાલતાઓ ઉભા થવાય જ સમાજ રચનાચાર માં રહેતે ગાંઠડાં કોણ છે.

સ્ત્રી માં લે અને લાચનલ શક્તિઓ મોજુદ છે. માણસો એ લેને પગલ કરવા પડે જ્યારે નારીમાં લે તે એવું આકાલ હોય છે. લેના પ્રથમ શક્તિ છે. સંતુલનશક્તિ, જેથી તે કલો સુધી, કેલ્કુબધું સફળ કરી શકે છે. ? લેના માટે પુરુષો માત્ર અને ભાષાર જેવાં ભાગે છે, એવે પુરુષો ના જન્મદાતા જ નારી છે, નારી જ ન કોણ લે પુરુષો કલોધ ? મૂળે નારી કુલો શાખા. આ કુરિવામે, કુદરિષ્ટા, સત્કર્મો અને દરેક નાં વિનાશકારી પરિણામો આજે કલો દરિદ્રગોચર બધ રહ્યાં છે. આજે સ્ત્રી પુરુષો નો રેશિયો ભલ જનક બના ગયો છે. ભલ કંટાળો ને માટે ભલક સુ-વરે મળ્યાં જ નથી. દિકરીઓ જ મા બાબતે સંભાલે સાચાં એવા કિસ્સાઓ કેલ્કુબધો ? દિકરાઓ નો અભિચાર, શિક્ષણ ના સામે દિકરીઓ એ શું ગણુ કાઢે છે. એવે પોસ્ટ ગ્રેજ્યુએશન લે સફળે સામાન્ય છે. પુરુષો ના અભાવ દુદર્શ દરેક લગ્નમેલાઓ માં આડી પાછ રહી છે, વાચનાય કે નોકરીનું માગે જ

કોઈ જોઈ છે. જ્યાં ભારી ના સ્પર્શક કાઢી ન કોઈ, દેશનાં વડાપ્રધાન, નાણાપ્રધાન, મેનાના દરેક સ્તરે, વાજાજલ કે વાજાજલ અંચાલન બધે જ ભારી શક્તિ દેવાઈ ચુકી છે.

વધાવા સમય માં લેને ઘર માં ગોંધા રાખી લેના પર જુલમો શાલાવા. લેને શિક્ષણ થા કેલ્પુર્વક વાંચના રાખી ને જન્મલાવેલ અભરો ઉચ્ચારી લેનું મનોભર ભોડી નાખાવું. આજે પરિસ્થિતિ એ ફરી પલટો ખાઈએ. ભારી સ્વાભાવ અને ભારીશક્તિ અમારેથી એ ફરી પડોંચી ચુકી છે.

પુરાણકાળ માં પણ ભારી સન્માનનીય અને સમક્ષ ગણાતી: વિદુષા ગાગરી, ચુડાલા, મદાલસા, અનસૂયા, રીંડિલર અંશુદેવના જેવી અધિવાસી ભારી રત્નો જે લે સમય માં સમાજ નો અપદાર રૂપ રૂપો. આજે ફરીવાર ભારી સન્માનનીય સ્તરો ફાંસિલ ફરી રહી છે. Ladies are Commanding Respect again & again.

શક્તિભક્તો ઉપાસકો માટે આવા આરા કોણ છે : 'ભારે આત્માનું કલ્યાણ જોઈતું કોઈ તો ભારે કરના નિંદા ન કરવા, લેને પુત્રાર ન કરવો, લેના સાથે કુટીલતા ન કરવા, લેને અલોચલ, અપ્રિય વચન ન કહેવો. લેનું ચિંતન કેવલ શક્તિ ઉપાસના અર્થે જ કરવું કારણકે કરના જ શક્તિ છે, જગતઅંબા છે.

સંકટપાક એ જગદંબાનું ગાન છે. અહીં લેમની દિશાઓ અને યુધ્ધવિભારો ના વાતો છે જે રૂપકો છે આત્મગુણ છે. જ્યારે ભક્તિભાજી હૃદયે એનું સ્મરણ, માનન, ચિંતન કરીએ ત્યારે આ જે ચિન્મય શક્તિ છે તેનું લેજ આપણાં હૃદયને

અજ્ઞાનવા મોકે છે.

એ વિગતવાર શક્તિ જ્ઞાનંદ છે, જ્ઞાનસ્વરૂપ આત્મદેવ પરમાત્મા છે અને પ્રકાશદેવ એના કર્મશક્તિ છે. પુરુષ સત્ત્વસ્વરૂપ પરમાનંદમાં પ્રકાશ સમાધિ જાય છે ત્યારે જ વિશ્વોત્તર થાય છે. પુરુષ પરમાત્માના પ્રકાશમાં ધોલાનેલાન કરે છે ત્યારે જ જીવનના પ્રકાશનો જ્ઞાનંદનો અનુભવ થાય છે. જ્ઞાનંદ વિસર્ગમાત્રાનો ફેરફાર અને ઉત્પાદક છે. તેનું આદ્યન પુરુષના આત્મચેતનથી તપઃશક્તિ અથવા કર્મશક્તિ છે. આમ શક્તિપ્રજામાં પ્રકાશ અને શક્તિ બંનેને જ જ્ઞાનંદમય સ્થિતિ અર્પિતે એમ ધોલાને કુલ કરવો એવું બકલ છે. કાલ્પના આ એક પકેલ છે અને આ રીતે સશ્વિદાનંદ સ્વરૂપ પામવાનો ક્રમ છે.

શક્તિભાગમાં જ્ઞાનોદય સ્વપ્નોદય અર્પિત જ્ઞાનંદ અને શક્તિઓ પ્રગટ કરી શકાય છે. માત્ર પરક્રમ બાળકો વાંચાને, બેઠાને, ચોમવાળાને પરક્રમ, રોઈઈ પ્રગટે છે. આવી અપ્રોજિત છે કે આદ્યના ક્રમમાં વિવિધ પદને સમર્પિત ભાવે સત્ત્વના ઉપાસનામાં ઉદ્યમ બને. આ સંસારરૂપ શક્તિનો અવગણક એક અસાધ્ય રૂપ એકદાર માં જ્યારે એ સુખ પડ્યા ફોલ છે, ત્યારે પડગ વારસાધ્યના મા ભગવત્ત સદેવ ભગવત ફોલ છે.

એક લગભગ પડવા જેમ અગ્નિનો ઉજ્જ્વળ પ્રકાશ જગમગ રહે છે તેમ સંકલ્પ ભગવાં, વિશ્વાસ રહ્યામાં શક્તિમાં આ પ્રકાર પ્રગટ રહે છે. એ માટેના આદ્યના દુર્ગા સમ્પરશક્તિ - અંડાપાઠ છે. જેમાં આત્મજ્ઞાન નિદાનકર્ત્રી સત્ત્વપ્રવૃત્તિમાર્ગ પ્રાપ્તિ સુરખ અને નિવૃત્તિ માર્ગનો વિશ્વાસુ સમાધિભાગે વૈશ્વ વચ્ચેનાં શક્તિકથન, શક્તિસ્મરણ અને શક્તિ મનન અને શક્તિચિંતન થાય છે.

જામદગ્નિગણના પડા મેદા - બુદ્ધિને શરો જ્ઞાનું રહે છે. અહીં પડા સુરખ અને સમાધિ મેદાનાં શરૂગે ગયાં છે આ જ્ઞાન આવાર થા આ ભલે મંદિરને બોલાને જુઓ, અનંત પ્રકાશ થા જીવનનો પ્રત્યેક બેક જગમગ ઉઠશે. ગરલાજમાં જે દેવા અને આશુરી અંપતિ રહેલા તેને અહિં ભગવત્ત શક્તિ જે અસુરોને સંકારે છે તે સરખાવા જુઓ.

વાસ્તવમાં મનુશયનાં હૃદયમાં અને જીવન સમસ્યામાં જે દેવ-અસુર સંગ્રામ ચાલતી રહ્યો છે તેના જ આ વાત અફે છે. તેઓ વર્ગીત સુશિલ માં ગૃહ ચિંતન છે અને ભક્તિશીલ થા ભાવિત કરેલું છે.

અદ્યાત્મવાદીઓ તેને ઉમવાત (સુવર્ણ) વેદોના તેને ભીલા, યોગીઓ તેને ચિત્તશક્તિ કહે છે. મુર્ખ મિત્રાંશક તેને દામનમરૂપ ગણે છે. નૈર્વાયિક તેને નિત્યતાનો પ્રમાણ અને સોમ્ય હોને સુપિટકર્ત્વ્ય લોકે જગાવે છે. વૈષ્ણવો તેને શાંતિકામી પૂજે છે, તે શક્તિ ભગવાત સમસ્યા સ્વામીના છે. તે જ સ્વયં દાન છે, જ્ઞાન છે, વિષ્ણુસ્વામી, ભક્તિ અને સરસ્વતી છે.

આ અદ્યત્મ શક્તિ નો માર્ગ ઉપાસક પરદેશ પરદાર અને પ્રાપ્તિ થા વિષ્ણુ, કૌય, સંયમકૌય અને જાતેન્દ્રીય કૌય અન્યથા નહીં.

એક અદ્યત્મ મંત્ર, જેનાં દ્વારા પત્તારૂપે શક્તિ પ્રાપ્ત કરી શકવા માલાજ ના પ્રાર્થના કરવામાં આવે છે. આ મંત્ર વડે અનેક લોકો અને સુચોચ પત્તા મેળવી ચુક્યા છે. તે સૌ આજે પ્રુથ્વિ સુદર ભગનજીવન - ગૃહશિલ્પી દાવાત કરી રહ્યા છે જે સર્વાધિકારોના ૨૨ મો મંત્ર છે.

પત્તા મનોરમા દેહિ મનોવૃત્તાનુષારિણમ્ ।

ભારિણા દુર્ગસિંહાર સગરસ્ય કુબોધવામ્ ॥

કે દેવ ! તું મને પત્તા આપ- જે મનોરમા કૌય, મારી મનોવૃત્તિને અનુસરનારી કૌય, ઉત્તમકુળમાં જન્મેલા કૌય અને દુરસર સંસાર-સાગરમાંથી ભારનારી કૌય! ઓરુ ॥,

બાળે એક સર્વમંગલની ભાવનાવાળો, વિષ્ણુ સેવા

(Form of World Service) કરાવનારો તથા સહકર્તાઓ
આધ્યાત્મિક શિક્ષણાગતિ કરાવે શુભ ના વાંછના કરતો મંત્ર -

ૐ સર્વમંગલ મંગલ્યે શિવે સ્વાર્થ આદિકે / તમે સર્વમંગલો માં મંગલમય
શીરફલે તથાંકે ગોરી નારાયણ નમોસ્તુતે. / હો તમે સ્વભાવદાયક શિવા હો.
તમે સર્વ સ્વર્ગોને સિદ્ધ કરનાર હો.
તમે શિક્ષા ભવાને જોડે છે તમે
શિક્ષા ભાવનવારો ગોરી હો. તમે
તમને

આ મંત્ર વડે આખા સંસ્થામાં નામસ્કાર મંત્રોન નારાયણ
આગળ-પાછળ ઉચ્ચારણ કરીને (સંપૂર્ણ કહેવાય) 1100 વાર નમસ્કાર કરી.
તેનું ઉચ્ચારણ કરવાનો અવસર મળ્યા શકાય. વધુ માં
સર્વમંગલ નું સુખ વાંછવાના ઐશ્વર્યપૂર્વક, સત્કર્મો
નું ઉપાર્જન કરી શકાય.

વરાહપુરાણ માં કહેવાયે નું અદ્ભુત દેવ કવચ અપેલ
હે જેનાં અભ્યાસ-આવર્તન-મંત્ર વડે વ્યક્તિ સ્વતંત્ર, કુટુંબ નું
અપમૃત્યુ રોગપ્રાપ્તિ દાવા શક્તિ ના શુભ વડે રક્ષણ પામી શકે આશુભ
સમુદ્ધિ મેલના જીવન મળે છે. અને દેહાંતે દેહોને દુર્લભ અર્પુ પરમ
સ્થાન પામે છે,

ભવભાગ રહેતાં માનવો નાચે મુજબ ના મંત્રો વડે શક્તિ મા
ના મદદ મેલના નિર્મલ બના શકે છે. { સર્વ સ્વરૂપમાં રહેવાવારો,
સર્વ નાં અદ્ભુત સર્જક અને
સર્વ શક્તિવારો હો દેવ શુભા
તમે સર્વ ભવોના અમારું રક્ષણ
કરી. હો દેવ! તમને નમસ્કાર
કરી. !

અન્ય અદ્ભુત મંત્ર છે.
નમો દેવ્યે મહાદેવ્યે શિવાયે સતતં જનમઃ ।
નમઃ પુત્રવ્યે મહાવે નિયત્યઃ પુત્રિત્યઃ સમત્યમ ॥

દેવ તને નમસ્કાર, મહાદેવ શિવાને નમસ્કાર, મહા પુત્રોને
નમસ્કાર, નિયમપૂર્વક લગીલગાને, તેને અમારા નમસ્કાર.
સ્વા ઉપરોક્ત શિક્ષણાગતિ શીર્ષક પરિચાલન પ્રાથમિકે ।
સર્વસ્વાર્થ હો દેવ નારાયણ નમોસ્તુતે ॥
હો દેવ! તમે શિક્ષણાગતિ, દીન અને દુર્ગમ સ્થોનાં રક્ષણ માં
પ્રાથમિક હો. તમે સર્વ ના પ્રાણ કરનારાં હો. હો નારાયણ ?
તમને નમસ્કાર કરી. !

ૐ અપરખંત્ય તે મૂલ્ય એ મૂલ્ય ભૂમિસંસ્થિત્ય :

એ મૂલ્ય વિદ્યતકર્તરસ્તે નશ્વરંત્ય શિવામય

જેમનો ભૂમિસંસ્થિત્ય એ વળગેલા છે તે દુર રહે. જે મૂલ્ય વિદ્યત કર્મ
છે તે શિવના આસાચે નાચી પામે. મૂલ્ય અને પિશાચો સર્વ દિશાએ
પર ભગ્ન જાયે. સર્વનાં વિરોધ વિના કું (૪૫) કર્મ આરંભ કરું છું.

આમ બોલોને સર્વ મૂલ્યે ફરવાવા.

ત્રાકુલંચર મહાકાલ કલોતદુષ્ટોપમ । ભેરવાલ નમસ્કરણ મનુષ્ય
દાત્યમર્જિત ॥

ત્રાકુલ દાહવાલ, મહાનકાલાવાલ, પ્રલયકાળનાં અર્ધન જેવા કે ભેરવ !
લાભને નમસ્કાર કરું છું, તમે મને અનુરૂપ આપો.

કલે દેવતા મંડપ નાં ચાર દવાર નું ચિંતન કરો.

ૐ અંતરિયં રજોતવિત્ત અશાલય કું કૃદ ચેમ બોલ મંડરનાં અંતરિય
નાં અકલ્પ નાખો.

સાગર બાજુએ ગું ગુરુજ્યો નમઃ,

જમણા બાજુએ મં મદુકાલે નમઃ

ઉપર ગાં ગણપતયે નમઃ નમસ્કાર કરવાં.

કલે મૂલ મંડપ નો ઉચ્ચાર કરીને દિવ્ય દશિતનાં અવલોકન પર દિશા વિષ્ણો
નું ઉત્સર્જન કરવું ૐ કદ વડે પ્રોજા કરી અંતરિય નાં રૂપો વિદ્યો
નું ઉત્સર્જન કરવું.

કરી ૐ કદ વડે સાબા પગના પાના ત્રણ વાર ઠોક? વિદ્યો નું ઉત્સર્જન
કરવું.

બાદ ૐ અસ્થાય કદ કરી ત્રણ લાલ પાડ? દિશા નું અંદાન કરવું.

કલે ૐ નમઃ સુપ્રીનાથ અસ્થાય કદ વડે ચાપટી વગાડ? વહ્નિ વિરોધિત

૪૩૭ પ્રકારોના ભાવના કરવી.

મુલશુદ્ધિ: - મૂળ મંત્રથી આચમાન અને પ્રાણાયામ કરી.

ૐ હું એ બધા વડે કુંડલિના ને જગાડવા અને હૃદયમાં રહેલાં દિવ્યતા કરાનાં જેવાં આકારવાળા જીવનું ૐ હું સ: મંત્ર વડે બ્રહ્મમાં સંયોજી કરવું. પછી ડાબા હાથમાં રહેલાં અક્ષત વાસનાવાળા પ્રાણચક્રના મુદ્રા નું દેશન કરવું અને 'રં' વાયુબાજ થી ૩૨ વાર આવર્તન કરી શોધના કરવું.

રં અગ્નિબાજ થી ૬૫ વાર આવર્તન કરી દહન કરવું
લં વાયુબાજ થી ૧૬ વાર " " લેમસન નું દેશન કરવું.

બ્રહ્મરંધ્રગાત્રે ચંદ્રમંડલઅમૃતવાર્ષિકારમ્ ।

ભવાના ભૂમિશુદ્ધિઅર્થ ભાવયેદમૃતેન્વશીમ્ ॥

લલસત્તમોલાનિષ્પન્દ સુધાકલ્પેભ પ્રવિષ્ઠમિ: ।

ચિંતયે ભનસાત્માક્ષિં ન ભૂમિશુદ્ધિશિયે ભવેત્ ॥

મુલશુદ્ધિ: (હાથે) ઇડા થી વાયુ ને પુરી કુંભક કરવો.

- કવે. નં વં રં લં હું આ પ્રાણમૂળબાજી વડે એક વાર
- આવર્તન કરવું.
- કવે પિંગાલા (જેઝને) વડે દેશન કરવું.

- અમૃતબાજી સર્વ થી પ્રાણાયામ કરી સદ્પ્રાસના વાળું દેવા શરીર ઉત્પન્ન કરવું.

- સોડું મંત્ર વડે કુંડલિના ને બ્રહ્મ સાથે જગાડી તેમાં રહેલાં જીવને હૃદયમાં સ્થિર કરી કુંડલિના મૂળાધારે ગાદી ઉપેષી દારજા કરવી.

પ્રાણમુલિષ્ઠા: (હૃદય પર હાથ મુકી ૐ આંહી ક્રી ઉચ્ચારો.

કવે ભાવના કરો: મારાં વાડા, મન, ત્વચા, ચક્ર, ગ્રોરા શિરોચ અને ધાતોન્દ્રીય જેવા છે તેવા અને ધાતો તથા મુખરૂપ થઈ તેમાં નિવાસ કરો.)

ૐ આંહી વૈ મમ પ્રાણા રૂપ પ્રાણા: ૐ ૩

મમ જીવ રૂપે રિચલ:

મમ અર્ધેન્દ્રિયાણિ

મમ વાંક મિત્રશ્ચક્ર વડે ગ્રોરાનિશ્ચયાણા પ્રાણા

રૂપાણ્ય સુખં વ્યદ્યે તિષ્ઠતુ સ્વાહી ॥

ૐ અસુનાતે પુનરશ્માસુ વડે: પુન: પ્રાણમિત્ર નો દેહિ ભોજં ॥

અર્ધેન્દ્રિયેષુ સૂક્ષ્મચરણમનુમલે - મૂળચાળ: સ્વાહી ॥

part of **VERDER**
scientific

શંભુ: હૃદય પા જમડા 1 ફાપ નાં અંત સુધી જે નામ: હૃદય પા ડાબા ફાપ નાં અંત સુધી
 સંભુ: હૃદય પા જમડા 1 પગ નાં અંત સુધી, શંભુ: હૃદય પા ડાબા ફાપ નાં અંત સુધી
 ઓં નામ: ૪૪૨. ડોં નામ: મુખને વિશે. પૂજાવ સર્વ સ્થળે એમ કરી નિવૃત્તિ કરી
 માતૃકાન્યાસ કરવા. પછી મુળ મંત્ર પા આસન અને પાડાવામ કરવા.

ભોં રીપ કૃણસ્વરૂપત્વં કર્મસાક્ષી હૃદયિકનકુલ ।
 વાવલ્કર્મસમાપ્તિ: સ્થાનાવત્યં સુશિષરે ભવ: ॥

કેદીપ! તું કૃણસ્વરૂપ છે, કર્મસાક્ષી છે અને અવિદ્યન કરનાર છે. વર્યા
 સુધા આ પૂજા કર્મ સમાપ્ત થાય ત્યાં સુધા તું સ્થિર રહેશે.

અપવિત્ર: પવિત્રો વા સર્વાવસ્થાં ગતોડપિ વા ।
 ય: સમસ્ત પુંકરીકાણં મ બાહ્યાભ્યાંતર સુચિ: ॥

પવિત્ર કે અપવિત્ર હોય, ગમે તે અવસ્થામાં આવે પડ્યો કેવું, હતાં જે
 પુંકરીકાણ ભગવાન વિચારું તે સમસ્ત કરે તે બહાર પા અને અંદર પા
 પવિત્ર થાય છે.

ૐ કાવચાકિવલાભ્યો નમ: । આવરણોએ ને નમસ્કાર.
 ઓ મહાકાલી મહાકાલી મહાસરસ્વતીભ્યો નમ: ।
 ઓ મહાકાલી મહાભક્ત મહાસરસ્વતી ને નમસ્કાર.
 ૐ મેં ફ્રી કર્મી વામુકોએ વિચ્છે નમ:

આ નવાકામિત અગ્રરૂપ છે. મેં વામુકોએ ફ્રી માયાશક્તિરૂપે હૃદયના
 બેગા છે. વર્ણી અને બ્રહ્મ પા પથેલ કામરૂપે છે. કમભાગરૂપ પા હૃદય
 અજર ને લેખ મુખરૂપે છે. આ ને ઓ સાથે જોડવા પા થાય છે.
 મ સર્વરૂપ છે. દોડાડાડાડા પાંચમો સ્વર હો છે. અને બિંદુ અનુસ્વાર
 રૂપ છે. લેખા મું બાજુ થાય છે. દે પા તોમ અજર હો છે. આ ફ્રી
 નારાયણરૂપ ઓ સાથે મળવા પા ફ્રી થાય છે. ~~મિચ્છે શબ્દ~~
 યે કાર વામુરૂપ છે. આ વામુ અધરોપડવાળા બારામ સ્વર સાથે
 જોડવા પા થાય છે. વિચ્છે આ શબ્દ આને બાજુ છે -
 ઉપાસકોને આનંદ આપે છે. અને બ્રહ્મનો આજ્ઞાત્કાર કરાવે છે.

દેવાન: નિદ્યુતનિરપકવાન્ટે નિત્યામુક્તે પરાત્પરે । અચંડવ્યમવિદ્યાયે વિમ્બ વિનિસાનંડુ -
 રાપિત્રી અનુસંદ્રમડે નિત્ય વળે ત્યાં હૃદયામુક્તે ॥

કેદેવા! તમે નિમિલ પ્રાપ્તો નો નાશ કરનારા છો, તમે નિત્યામુક્ત છો.
 તમે પરપાપક પર છો. તમે અખંડ બ્રહ્મવિદ્યારૂપ છો. તમે સચ્ચિદાનંદ
 સ્વરૂપ છો. અને અમારા હૃદયકામ નો નિત્ય તમારું ધ્યાન કરીએ
 છીએ.

રોલ-દર્શન.

ભગવાન રોલ ના ઉપાસના પુરાણ સમયના સિંધુ ખોડા ના સંસ્કૃતિ માં પણ મેલા મળી રહ્યાં છે. આ રોલ-સંપ્રદાય તેના ભક્તિ ઉપરાંત વિજ્ઞાન માં મહત્વના ભૂમિકા ભજવે રહ્યાં છે. આથી • ૦ આંતરરાષ્ટ્રીય સમયરેખા • ૦ International time, મહાકાલ ના નગરની ઉજ્જૈન થી નિર્ધારિત કરવામાં આવે રહ્યાં છે. આજે પણ તેમાં ૧૬ FT ઉંચા ટેલિફ ઘોડવાળા છે જે પુરાણ ગણના પુત્રો સમય માપ શકે છે.

રોલભક્તિ આંદોલન હજી સદીમાં ચેલ નેનર દ્વારા શરૂ થયેલું તેમાં મારા બ્રાહ્મણો જે નહીં પરંતુ લામમ ભક્તિ અને સંપ્રદાયો રહ્યાં ફરજાકે રોલ સંકુળો છે. જેકે ઘણાં લોકોને તેમાં પુસ્તકો અગમ-શાસ્ત્ર, સંપ્રદાયશાસ્ત્ર અને મુત્યમગા શાસ્ત્ર જે રોલ-દર્શનનાં અભ્યાસ પુષ્કળ ભૂલ ગંધો છે તેનો ભાવેજ પ્રવાહ રહે. પરિણામે ઘણાં લોકો રોલ-દર્શનને વૈજ્ઞાનિક દૃષ્ટિકોણ થી મેલાં નથી.

રોલ-દર્શન જે કાશ્માર માં ખુબજ વ્યાપક રહ્યું છે આજ ના વિજ્ઞાન આધે કેવા રીતે સાંકળી શકાય ?

ભારતનાં અલગ અલગ સમય અને સ્થળોએ અલગ અલગ રોલ-સંપ્રદાયો અને માન્યતાઓ પ્રચલિત રહ્યાં છે. પરંતુ આ બધાનાં આરાધ્ય દેવ ભગવાન રોલ રહ્યાં કેટલાંક લેખને ભક્તિ, અથવા જ્ઞાન દ્વારા પ્રાપ્ત કરવા શકતા રહ્યાં તે કેટલાંક લેખને વાર્ષિક પધ્ધતિઓ દ્વારા ભજવવામાં રહ્યાં.

શ્રોધા પુરાણ પુસ્તક ગંગાવેદ માં લેખનો ઉલ્લેખ રૂક તરીકે થયેલો છે.

અબુર્વેદ માં વાસનેલ સોડિલા માં રાતરૂકી-સંકુળ ના અંદર રૂક ને લામમ લોકોનાં સ્વામાલરીકે સંબોધ્ય છે. રામાયણ, મહાભારત મહાજનપદ કે શુભકાલ માં રોલ-સંપ્રદાય આલે લોકપ્રિય રહ્યાં.

સમય જતાં કાર્પાલિક આપ્યા જેઓ સમજાવતાં માર્ગ લાવતાં લગાવતાં અને
માનવ-બાલિદાન વિધિઓ કરતાં. આઠમા સદીમાં ઉરુ શંભોએ મળીને
તાર્કિકતાનુ માં રીવ-મર્કિસ આંદોલન શરૂ કર્યું. જેમાં પ્રારંભિક રૂપે આગવ
સિંહ લીગાયલ નો આર્થિકભાવ થયો. સમય જતાં ઉદારવાદી રીવ સંપ્રદાય
સમગ્ર ભારત માં પ્રસારી ગયો. નવમા સદીમાં વાસવગુપ્તનાંમે એક વિદ્વાન
આપ્યા જેમણે કાશ્મીર-રીવ-સંપ્રદાય રચાવ્યો. આ સંપ્રદાયે કાર્પાલિકો
નો બાલિદાન પ્રથા નો, પાંચ મહારનો ઉગ્ર વિરોધ કર્યો અને કહેયું
કે જ્ઞાન દ્વારાજ ભગવાન રીવ ને પામી રાકાય છે..

કાશ્મીર રીવ સિદ્ધાંત મુખ્ય રીવ લાલ્યસે નળા-
લપ્પ, અકોલ શકિલ છે. જગલગુરુ આદિ શંકરાચાર્યે પણ અકોલને
સ્વાકારી લેતાં મુખ્ય પ્રચાર કર્યો. પરંતુ આદિ શંકરાચાર્ય નાં અકોલ
કરતાં કાશ્મીરી રીવ-સિદ્ધાંત ધોડો અલગ પડે છે.

જ્યાં આદિ શંકરાચાર્યજી માને છે કે બ્રહ્મ
એ અંતર્યામી રાત્ર છે અને જગત માયા છે. માયાનાં કરકો
આપણે જગત ભેદએ છીએ વાસ્તવમાં જગત જેવું કંઈ નથી.
બ્રહ્મ બ્રહ્મ કાશ્મીરી રીવ સિદ્ધાંત મુખ્ય રીવજ ને આદિ
શંકરાચાર્ય નાં બ્રહ્મ ના માફક અંતર્યામી રાત્ર ગણાવાયા છે.
પરંતુ લેમને અકોલ ન ગણતાં આ જગત ભેદ લેમનું
રૂપ છે. અને ભેદ જગત મિથ્યા ગણાવાયું નથી. અમર
~~એક કહી શકાયકે~~ અહીં રીવ લાલ્ય માં ફરક શકિલએ
નિર્ણય ગણાવાઈ છે. તે ચિત્ત, આનંદ, જ્ઞાન, ક્રિયા અને શરદા.
હે જેનાં વડે જગત ના રચના થાય છે. કાશ્મીરી રીવ-સિદ્ધાંત
જગત ને મિથ્યા માનતું નથી. અહીં જીવ એ રીવરૂપે જગત નો
રચાયેલા છે. અહીં આપણે પણ રીવ જ છીએ એવું મનાય છે.
પરંતુ જ્ઞાનનાં આભાવ ને લાદે આપણે સત્ય સ્વભાવ પ્રકાશ
નથી અને જ્યારે આપણે આ અજ્ઞાન એવંજાને રીવ સાથે
એક પલાઈ રાકાયાર થાય છે. ઉપનિષદ માં પણ અહં બ્રહ્મસમ
કહે છે, તેમ જ્યારે અજ્ઞાન નો પડે બધા જનાં રીવમર્કિસ સી.લેની
અંદરનાં રીવ નાં દર્શન કરાને કહે છે રીવોદ્ધત, રીવોદ્ધત,
અહીં રીવોદ્ધત રિચીલ ને મોકા કહે છે.

10 મા સદી માં કાશ્મીર રીવ સિદ્ધાંત સંપ્રદાય માં એક
મહાન દાર્શનિક અભાનવગુપ્ત નો જન્મ થયો જેમણે

પ્રત્યામિશ્યાહુદયમ ની રચના કરીને શૈવદર્શન અને શૈવ-સંપ્રદાય પર લેશ્યાનિક સમજૂગત વિગતવાર જણાવ્યું તેમજે અન્યપુસ્તકો પડો લખ્યા છે.

જ્યારે પ્રત્યામિશ્યાહુદયમ નું પ્રથમ સુત્ર કહે છે કે ચિત્તિ કી સ્વતંત્ર પાં વિષ્વસિદ્ધિ કેલુ. એટલે કે સ્વતંત્ર મન વિષ્વ નાં જ્ઞાન-પ્રકાશ માટે જવાબદાર છે. અહીં જ્ઞાન જેને કડીએ જેલે આ સમસ્ત ભૂમંડલસકિત સર્વકાંઈ સદાશીવ માં જ સંસ્મિત્વ દરવે છે. બદ્ધિપ્રશાન સર્જન, પાલન અને સંકાર ને સિદ્ધિ કહે છે. અને તેનું કારણ સ્વતંત્ર ચિત્તિ જ છે.

સાંખ્ય માં પ્રકૃતિને કારણ ગણા લે મૂળપ્રકૃતિ જ વિષ્વ રચિતા છે એમ જણાવે છે. એ લમે સંકલે માં જાવ લો. જામગુરુ, શંકરાચાર્ય કહે છે કે જગત નર ઉત્પાતિ સુંનું કારણ માયા છે. કારણકે જગત મિથ્યા છે અને લે માયા ને લાયે જ દેખાય છે.

શૈવ-દર્શન માં જગત નું કારણ ચિત્તિ છે. તે શું છે? પ્રત્યામિશ્યાહુદયમ પુસ્તકો આતિ ને અંતિમ શૈવન્ય અને સર્વોચ્ચ શૈવન્ય ગણેલ છે. જે રાજેય નો મૂળસ્થાપ માનેલ છે. હવે પ્રમેય, પ્રમાણ અને પ્રમાણ-સમજો.

આમે નર વસ્તુકે પ્રદાર્થ એ પ્રમેય છે.

સાધન કે જ્ઞાન જેના વડે લેનું જ્ઞાન થાય તે પ્રમાણ છે. જે લેનાં વિષે જાણે છે તે પ્રમાણ છે. આ રાજે નો મૂળ માં ચિત્તિ, સર્વોચ્ચ શૈવન્ય સ્ફુલ છે.

સાંખ્યમાં બધું જ મૂળપ્રકૃતિ માંખર રચાયેલું છે. ત્યાં શૈવન્ય અલગ જ રહે છે અને લેને ત્યાં પુરુષ કહે છે.

જ્યારે શૈવ-દર્શન મુજબ ચૈતન્ય જ બધું રચે છે અને ચૈતન્ય એ જ સદાશાવજ છે જે આપણી અંદર(પડા) જ વિદ્યમાન છે. આમ શૈવલત્વ ધિતિ છે જેમાં બંને સદાશાવ ને પ્રફોળા શકાય છે.

કેવે ત્રીજા સુત્ર માં જણાવ્યાનું છે કે કેવરાજે આ જગત નું વિભાજન થયું છે. કારણકે પ્રમાણ અને પ્રમેય એવા જાતનાં છે. પ્રમાણ એટલે જે કાળ છે અને પ્રમેય એટલે જેમાં વિષે તે જાણે છે. બંને જુદા છે આવા જગત મિશ્ર ભાસે છે તે 6 શીલે.

- 1- સદાશૈવલત્વ
- 2- કૃષ્ણરત્વ
- 3- વિદ્યાલત્વ
- 4- વિજ્ઞાનકાવ
- 5- પ્રત્યક્ષ(કાળ)કિલ્લી
- 6- સકલ

સકલ એટલે મૌલિક જાત જેમાં આપણે સદુ બનાવે છીએ. સકલ આ સદાશૈવલત્વ જેમાં પ્રમાણ અને પ્રમેય માં 6 પ્રકારની મિશ્રતા જણાય છે. જેમ તમે ઉપરનાં સ્તરે જાઓ તો મિશ્રતા ઓછી થતી જશે. બોલે શૈવ પરમાત્મા દરેક સ્તરે વિદ્યમાન જ છે. આપણે તેનો મૂળ સાક્ષાત્કાર ઉત્તરે જ કરીએ છે.

કેવે જુઓ કેટલું આધુનિક વિજ્ઞાન આ કાશ્મીર શૈવ-સિદ્ધાંતમાં રહેલું છે. ચોથા સુત્ર માં જણાવે છે કે આપણી ચેતના એ ધિતિનું અલ્પરૂપ જ છે. આમ આપણું ચૈતન્ય ભગવાન શાવ નું સંકુચિત રૂપ જ છે. એ જગતને શાવજ નું દેડ ગણાયે અને ભગવાન શાવ પાછા આપણી અંદર પ્રગટે. તો પછી આપણે જ સમગ્ર જગત છીએ. માતા લક્ષ્મીવત્ત એટલે કે ભગવાન શૈવ-ચાતિ અંદર સંકુચિત રૂપ માં કોવાધી સમગ્ર જગત પડા અંદર સંકુચિતરૂપે રહેલ છે. જ્યારે શાવજ નું વિશાળ દેડ સમગ્ર જગત અનંત ભાસે છે. પરંતુ જગત તમારા દેડ માં તમારા દેડ પ્રમાણ છે. 5 થી 6 Feet. પરંતુ જેટલું

સિદ્ધાંતિક રીતે બન્ને એક જ છે. બંને એક જ ભાષામાં જ બોલા છે જ્યારે તે ભાષા સર્વોચ્ચ બને ત્યારે તે ચિત્ત બને છે. જ્યારે તે ભાષા દેશમાં દાખલ થાય તેને ચિત્ત કહે છે જે ભાષાકૃતિ જ અંગ છે. આમ પૂર્વેક જાવન દ્યારે લેખિક શૈલિએ આથે જોડાયેલું છે. અને અહીં આપણે જોઈએ છીએ. નિરિકાણ અને કોન્ટમ ફીઝીકલ સંગત કરે છે.

જ્યારે કહે છે કે એક અસિદ્ધતાનાં ભાષા અંગો એકબીજા સાથે જોડાયેલાં હોય છે અને તેના તે અસિદ્ધતાનાં તે બિદા અંગરૂપ છે. અન્યથા તે બધાં દુરાં પડી જતાં અભગ અભગ અસિદ્ધતા દારાવે છે. આ નિરિકાણ આજેના વિજ્ઞાન સાથે સંબંધિત છે. કોન્ટમ ફીઝીકલ માં એક 'નિરિકાક અસર' Observed effect ની વાત છે. જેમાં નિરિકાક દ્વારા નિરિકાણ થવાથી સ્થિતિ માં બદલાવ આવે છે.

પાંચમા સુરા માં સ્પષ્ટ છે કે ચિત્ત આપણાં ચિત્ત ને રચે છે. જો ચિત્ત અભગ સ્વરોએ રચે તો તે કેવા રીતે ? નિયમ એવો છે કે ચિત્ત એવા જ ચિત્ત ને બનાવે છે જે પુકાર ની વસ્તુઓને ગ્રહણ કરવાના હોય છે. આમ ચિત્ત ચિત્ત બને છે પરંતુ અભગ અભગ સ્વરે તે અભગ રીતે બને છે. ઉપરનાં સ્તરે એલના સોપા વધુ હોય છે જ્યારે નીચેનાં સ્તરે તે સંકુચિત થાય છે તે પોલાને ત્યાં સંકેચી લે છે. આમ જ્યાં આપણે છીએ તે સ્તરે બ્રુજ જે ભેદ દેખાય છે. પરંતુ જેમ જેમ સ્તર થી ઉપર નાં સ્તરે જવું જોઈએ ચિત્ત નો વધુ વિકાસ થતો જાય છે અને સોપા ઉપરનાં સ્તરે તે દૂરી ચિત્ત બની જાય છે. આમ જે ચિત્ત છે તે ગ્રહણ કરવાના વસ્તુઓ અને વિષયો મુખ્યત્વે

રશાય છે. આમ જે પ્રકારનાં વિષયો કે વસ્તુ નું નિરિક્ષણ કરીને
ગૃહીત કરાય તે મુખ્ય નું ચિત્ત હોય છે. આથી નિરિક્ષક નાં
નિરિક્ષણના સ્થિતિ માં બદલાવ આવે છે. તદઉપરાંત આપણે
મોઈએ છે કે નિરિક્ષક નાં ચેતન માં પ્રજ્ઞા તે જે સ્થિતિને બુદ્ધિ
છે તેનાથી અસર પામે છે. આમ દર્શન માં નિરિક્ષક ના અસર
જોવા મળે છે.

તમે આ ઉપરાંત *Superego* માં પણ મી દારૂના
વિષે જાણનાં હશે. *Superego* ક્ષીમીકસ માં તે સબકોટોમાક લેવા
પર નામ પ્રાપ્તિમાં આવે છે. જે પ્રુબ અનિરિક્ષણના કોવા મળે છે
જ્યાં સ્વયંદ માપવાનું (*to measure*) શક્ય બનતું નથી તેમા અપાર
શક્યતાઓ હોય છે. જ્યારે તમે કરે ~~માપ~~ માપો છો તમે કહી શકો કે કેટલાં
ઇલેક્ટ્રોન પાસ થયા મરતું તે કેટલાં પાસ થયા તે કહી શકાતું નથી
જ્યારે એક ઇલેક્ટ્રોન કોઈ અલગ અલગ જગ્યાએ કોઈ શકે છે. તેને *Superego*
મુખ્ય મોઝીશન કહે છે. કે જે સામાન્ય રુપ માં આપણે આ વાત જોઈ
શકીએ છીએ. 'રીવલત્વ' અર્થિત અલગ રૂપો માં એક સાથે કોઈ શકે
છે. આ વાત બે, ત્રણ, ચાર કે સાત આવામાં માં કોઈ શકે છે.
આપણે કોલેજ સમજી ગયા. જ્યાં ચેતનના પ્રધાનતા હોય છે.
જ્યાં પ્રકાશના પ્રધાનતા હોય છે અને જ્યાં સંકુચન હોય ત્યારે તે
ચિત્ત બના મથ છે આમ આવી જ ચિત્ત બને છે. જ્યારે તે
ઉપર લરફ મથ છે પ્રાપ્ત બને છે તો તે ચિત્ત જ અર્થિત બની
મથ છે. આમ બે સ્વરૂપ માં આવી જ ચિત્ત બને છે અને ચિત્ત
પ્રાણ ઉપર લરફ જાય ત્યારે પ્રકાશ ના જેમ અર્થિત બની મથ
છે. આણું છે રીવલત્વ. જ્યારે તે આવડા, માથા અને કર્મ
દ્વારા આવશ્યક ત્યારે તે ગિમથ બને છે. કુલે ચિત્ત શૂન્ય
પ્રાણ, પ્રુથ્વિ અને રચુન શરીર ચાર આવરણ વડે આરંભિત
અનુર્મથ બની મથ છે. આમ અર્થિત એક જ સમયે અલગ અલગ
રૂપો માં રહી શકે છે. જ્યારે આપણે તેનું બિરાબર નિરિક્ષણ
કરીએ ત્યારે તેમાં કર્મરૂપે બંધ થઈ આપણે અર્થિત ના
મૂળ અવસ્થાએ પ્રકાશ જેવું જઈએ છીએ. આણું અદભૂત છે
કાશ્માર રીવ-દર્શન.

કુલભિયોપનિષદ

ગુરુર્વે શરણં પૂર્ણ મહેવ લુન્થં પાપો બદાર્થે વહિતં મહેવ ।
ચિન્થ્યં વિચિન્થ્યે ભવ મેક રુપં ગુરુર્વે શરણં ગુરુર્વે શરણં ॥ 1 ॥
ગુરુર્વે પુષ્પાર્તવેવાં વહેવં અત્યોર્વનાં વે પહિતં મહેવ ।
કેવોલ્લમેવ ભવતં શરિઠ્ઠિ ચિન્થ્ય રુપં ગુરુર્વે શરણં ગુરુર્વે શરણં ॥ 2 ॥
સતં વે મદાતં કેવાલ્લયોવે પાતોર્મવેવે મહિતં ન દિર્ઘથે ।
પૂર્ણતેપરાપૂર્ણ મહેવ રુપં ગુરુર્વે શરણં ગુરુર્વે શરણં ॥ 3 ॥
અદોયં વહેવં ચિન્થ્ય મહેલં પુર્વોદિત રુપં દરણં મહેવ ।
આત્મો સત્તાં પૂર્ણ મહેવ ચિન્થ્યં ગુરુર્વે શરણં ગુરુર્વે શરણં ॥ 4 ॥
દ્યેતન્ય રુપં અપરં મહેવ પાપોદ્રવેવં દરણં મહેવ ।
મતાર્થો મહેવં ભવતં વહેવં ગુરુર્વે શરણં ગુરુર્વે શરણં ॥ 5 ॥
દ્યેતન્ય રુપં ભવતં મહેવ, શાનોદ્ધવાસે મહિતં મહેવ ।
કેવોલ્લ્યાં પૂર્ણ મહેવ શક્તી, ગુરુર્વે શરણં ગુરુર્વે શરણં ॥ 6 ॥
ન લાતો વલાન્થે ન માતં ન ભાતં ન કેદ્રે વદાન્થે પહિતવેવે ।
ન ગાનામિ વિતં ન વૃતિ ન રુપં ગુરુર્વે શરણં ગુરુર્વે શરણં ॥ 7 ॥
ત્વાદિયં ત્વદ્રેયં ભવત્યં મેવેયં, ચિન્થ્યં વિચિન્થ્યે મહિતં મહેવ ।
આતેનિવાતં મવમેક નિત્યં, ગુરુર્વે શરણં ગુરુર્વે શરણં ॥ 8 ॥
અવતં મહેવં ભવતં મહેવં, સાતં મહેવં અવતં મહેવં,
ગુરુર્વે શરણં
પૂર્ણ મહેવં અવતં મહેવં, ગુરુર્વે શરણં ગુરુર્વે શરણં ॥ 9 ॥

निरव मंत्र

मं मं पां पूर्णं क्रोधस्वरूपं

मंमं धनैष वाङ्मां भवनेष नित्यं ।

पूं पूं सत्त्वं पूर्वं श्रेष्ठं नित्यं वाङ्मां

ह्रीं ह्रीं कूं कूं वाङ्मां भवत्वं वाङ्मां ॥ (१)

हुं हुंकार रूपं गणजनगाम्यं

मंमं धनैष वाङ्मां पूर्वं श्रेष्ठं ।

गूं गूं श्रेष्ठं वाङ्मां वाङ्मां वाङ्मां

हुं हुं हुंकार रूपेण भवत्वं श्रेष्ठं ॥ (२)

काळो बला कूं कूं लालपं श्रेष्ठं

कीं कीं पत्तैव वाङ्मां वाङ्मां वाङ्मां ।

निरव रूपं भवत्वं श्रेष्ठं वाङ्मां

उपस्वरूपं रूपं सत्त्वं सत्त्विलन ॥ ३

વૃક્ષસ્વરૂપં કમરિકરું કરિષ્યે ।

પરબૃક્ષસ્વરૂપ ઔકાર ને હું નમસ્કાર કરું છું
ઔકારસ્વરૂપ પુષ્પબૃક્ષને હું ધારણ કરું છું -

તે બૃક્ષ હું છું.

ૐ હ્રીમઃ મમ પ્રાપ્તે શોભઃ પ્રાપ્તશોભઃ યોગ્ય
જાગૃત્યઃ હ્રીમઃ ૐ નમઃ ॥

ૐ પરમતત્ત્વાર્થ જાગૃત્યર્થ ગુરુભ્યો નમઃ ॥

ૐ ભુઃ ભુવઃ સ્વઃ ભર્ગ્વો દેવેભ્યો નમઃ
પુણ્ય દર્શન દર્શન દર્શન દર્શન દર્શન ॥

ૐ પૂર્વાઃ સત્ત્વઃ સત્ત્વઃ સત્ત્વઃ સત્ત્વઃ સત્ત્વઃ
સત્ત્વઃ સત્ત્વઃ સત્ત્વઃ સત્ત્વઃ સત્ત્વઃ
સત્ત્વઃ સત્ત્વઃ સત્ત્વઃ સત્ત્વઃ સત્ત્વઃ

પરિપૂર્ણવે, અહિં લક્ષ્મીમ ॥

કે પદાર્થનું પરમાણ્વીય પરમાણ્વ.

કે જનમાર્ગનું, આજદિન સુધી થયેલો

આચાર, આકાર, વિહાર, ઉચાર, વિચાર અને દર્શનસંબંધી,

પરમાણ્વીય સંબંધ થયેલો લગભગ કર્મદોષો નો કામ

પ્રાર્થુ છે આલોચના, પ્રતિક્રમણ, પ્રતિઆલોચના કર્મદોષો

આ અને કર્મદોષો મિથ્યાક્રિયાથી નિર્મલ થાય. કે

આ જ કારણે તેનો કેવલજ્ઞાન માં ભય થાય.

કે પ્રકાર જ છે. મારો ભાવસત્તા આ કે કેવલજ્ઞાન છે

નિર્લય કે અવિનાશી છે

સુદૃઢ કે સુકમલ છે

નિરાકાર કે સર્વ વ્યાપક છે.

નિર્લેપ કે પરમાત્મોત્તર છે

નિરંજન

નિર્લિપ્ત

અશંગ

અવ્યક્ત

અવ્યય

અકથનત્વ

અમૂર્ત

અરૂપ

અનામી

અલોચ્ય

અકલ

મારા પાંચે પાડગ, પાંચ લલ્લો, પાંચ લલ્મારાઓ, પાંચ સાનેજીયો,
પાંચ કોનેજીયો, શાલેષ કોષો, મજ, બુદ્ધિ, ચિત્ત, અહંકાર
આખોય સંસાર માલ, વિચારો, ભાગડારઓ, વૃત્તિઓ, આપેજો,
કર્મો શુદ્ધ થાવ, - ૩ - સ્વાહા.

કલે, કું લીલત, પાપરાકિલ બ્રહ્મ જ્યોતિ સાથે એકરૂપ જ છું.

VishwaDev Yagna.

ॐ प्राण, अपान, व्यान, उदान समानामे शुद्धिताम् ।
ज्योतिरह् (ज्योतिर् अहं) विर्जाविषाम्मा भूयासं स्वाहा।

ॐ મારા પ્રાણ, અપાન, વ્યાન, ઉદાન અને સમાન ...પાંચે વાયુ શુદ્ધ થાઓ,
હું પવિત્ર પાપ રહિત જ્યોતિ સ્વરૂપ બનવાની અભીપ્સા સેવું છું,
હું તે જ્યોતિ સ્વરૂપ સાથે એકરૂપ થાઉં છું. સ્વાહા ...

ॐ पृथ्वी जलं वह्निं वायुः तेजो आकशम् मे शुद्धिताम् ।
ज्योतिरह् (ज्योतिर् अहं) विर्जाविषाम्मा भूयासं स्वाहा।

મારા પૃથ્વી, જળ, અગ્નિ, વાયુ અને આકાશ..... પાંચે મહાભૂતો શુદ્ધ થાઓ.
હું પવિત્ર અને પાપ રહિત, જ્યોતિસ્વરૂપ બનવાની અભીપ્સા સેવું છું,
હું તે જ્યોતિ સાથે એકરૂપ થાઉં છું. સ્વાહા ...

ॐ शब्द, स्पर्श, रूप, रस गन्धमे शुद्धिताम् ।
ज्योतिरह् (ज्योतिर् अहं) विर्जाविषाम्मा भूयासं स्वाहा।

મારા શબ્દ, સ્પર્શ, રૂપ, રસ, ગંધ બધા જ સંવેદનો શુદ્ધ થાઓ.
હું પવિત્ર અને પાપ રહિત, જ્યોતિસ્વરૂપ બનવાની અભીપ્સા સેવું છું,
હું તે જ્યોતિ સ્વરૂપ સાથે એકરૂપ થાઉં છું. સ્વાહા ...

ॐ मन्त्रोवाकायम् कर्माणि मे शुद्धिताम् ।
ज्योतिरह् (ज्योतिर् अहं) विर्जाविषाम्मा भूयासं स्वाहा।

મારા મન, વાણી, શરીર તેમજ કર્મો શુદ્ધ થાઓ.
હું પવિત્ર અને પાપ રહિત, જ્યોતિસ્વરૂપ બનવાની અભીપ્સા સેવું છું,
હું તે જ્યોતિ સ્વરૂપ સાથે એકરૂપ થાઉં છું. સ્વાહા ...

ॐ अन्नप्राणमय, मनोमय, विज्ञानमय आनन्दमयामे शुद्धिताम् ।
ज्योतिरह् (ज्योतिर् अहं) विर्जाविषाम्मा भूयासं स्वाहा।

મારા અન્નમય, પ્રાણમય, મનોમય, વિજ્ઞાનમય અને આનંદમય બધા જ કોષો શુદ્ધ થાઓ.
હું પવિત્ર અને પાપ રહિત, જ્યોતિસ્વરૂપ બનવાની અભીપ્સા સેવું છું,
હું તે જ્યોતિ સ્વરૂપ સાથે એકરૂપ થાઉં છું. સ્વાહા ...

ॐ આત્મામે શુદ્ધિતામ્ ।

જ્યોતિરહ્ (જ્યોતિર્ અહં) વિર્જાવિપામ્મા ભૂયાસં સ્વાહા ।

મારો આત્મા શુદ્ધ થાઓ.

હું પવિત્ર અને પાપ રહિત, જ્યોતિસ્વરૂપ બનવાની અભીપ્સા સેવું છું,

હું તે જ્યોતિ સ્વરૂપ સાથે એકરૂપ થાઉં છું. સ્વાહા ...

ॐ અકતર આત્મામે શુદ્ધિતામ્ ।

જ્યોતિરહ્ (જ્યોતિર્ અહં) વિર્જાવિપામ્મા ભૂયાસં સ્વાહા ।

મારા અંતરાત્મા શુદ્ધ થાઓ.

હું પવિત્ર અને પાપ રહિત, જ્યોતિસ્વરૂપ બનવાની અભીપ્સા સેવું છું,

હું તે જ્યોતિ (સ્વરૂપ) સાથે એકરૂપ થાઉં છું. સ્વાહા ...

ॐ પરમાત્મા મે શુદ્ધિતામ્ ।

જ્યોતિરહ્ (જ્યોતિર્ અહં) વિર્જાવિપામ્મા ભૂયાસં સ્વાહા ।

મારૂ પરમાત્મા તત્ત્વ શુદ્ધ થાઓ.

હું પવિત્ર અને પાપ રહિત, જ્યોતિસ્વરૂપ બનવાની અભીપ્સા સેવું છું,

હું તે જ્યોતિ (સ્વરૂપ) સાથે એકરૂપ થાઉં છું. સ્વાહા ...

ॐ આર્ધ જ્વલતિ જ્યોતિરહ્ અસ્મિ ।

જ્યોતિર જ્વલતિ બ્રહ્મા અહ અસ્મિ ।

યો અહં અસ્મિ બ્રહ્મ અસ્તિ ।

અહમે વહ્મા જુહોમિ સ્વાહા ।

મારા પ્રકાશ વલયમાં પ્રકાશતી સૌમ્ય જ્યોતિ હું છું.

આજે સૌમ્ય જ્યોતિ પ્રકાશી રહી છે તેજ બ્રહ્મ ચેતના સ્વરૂપ છે.

આ જે પ્રકાશમય ચેતનાનું અનાકલનીય સ્વરૂપ છે. તેવી જ હું બ્રહ્મ ચેતના છું.

હું નિશ્ચિત રીતે બ્રહ્મ ચેતના જ છું.

હું આ વિશ્વદેવ યજ્ઞની પ્રક્રિયામાં મને જ મારામાં હોમી રહ્યો છું.

અહમે વાહમે જુહોમિ સ્વાહા ।

આ રીતે વિશ્વદેવ યજ્ઞની આંતરિક પ્રક્રિયાથી નિર્માણ થયેલા ભાવોને પોતાના સ્વરૂપમાં સ્થિર

કર્યા પછી તેવા બ્રહ્મચેતના ના ભાવમાં જ લિન થઇ ને શાંતિમાં સ્થિર થઇ રહ્યો છું.

આ પ્રક્રિયાને શાંતિ મંત્રની પ્રક્રિયા કહે છે.

ૐ દ્યૌઃ શાન્તિરન્તરિક્ષં શાન્તિઃ
પૃથિવી શાન્તિરાપઃ શાન્તિરોષધયઃ શાન્તિઃ ।
વનસ્પતયઃ શાન્તિર્વિશ્વેદેવાઃ શાન્તિર્બ્રહ્મ શાન્તિઃ
સર્વં ૐ શાન્તિઃ શાન્તિરેવ શાન્તિઃ સા મા શાન્તિરેધિ ॥
[ૐ શાન્તિઃ શાન્તિઃ શાન્તિઃ ॥]

આ અંતરયક્ષુથી દેખાતો આ અસીમ પ્રકાશ મારામાં શાંતિ સીંચો,
આ માડુ તેજોવલય મારામાં શાંતિ સીંચે.
આ માડુ ભૌતિક શરીર રૂપી પાર્થિવ તત્વ પૃથ્વી મારામાં શાંતિ સીંચે.
મારા શરીરની રક્તવાહિનીઓ માં વહેતા પોષક દ્રવ્ય સ્વરૂપ રસાયણો (વનસ્પતયઃ) મારામાં
શાંતિ સીંચે.
આ સમગ્ર સૂર્ય માળાનું સંચાલન અને વિકાસ કરતી દિવ્ય શક્તિઓ સ્વરૂપ વિશ્વદેવો વિશ્વદેવાઃ
મારામાં સ્વરૂપમાં શાંતિ સીંચે.
તે પરમ ચેતના સ્વરૂપ બ્રહ્મ તત્વ બ્રહ્મ મારા સ્વરૂપમાં શાંતિ સીંચે.
બ્રહ્માંડમાંના બધા જ સ્વરૂપ મારા સ્વરૂપમાં શાંતિ સીંચે. સર્વત્ર શાંતિનું જ રાજ સ્થિર થાઓ.
શાન્તિરેવ શાન્તિ ☺

એવી અઘાડ, અડગ પ્રશાંતિ હે પ્રભુ મને નિરંતર પ્રાપ્ત થાઓ.

"ૐ તત્ સત્ બ્રહ્માર્પણમ્ અસ્તુ"।

ૐ શાંતિઃ શાંતિઃ શાંતિઃ

જે એનીરવચનીય (અનિર્વચનીય), અવર્ણીય છે તત્,

પણ છતાં અસ્તિત્વ ધરાવે છે તે સત

તેવા "ૐ" શબ્દથી વાચ્ય

"ૐ"

બ્રહ્મ તત્વને જ આ મારી પ્રજ્ઞા શક્તિને જાગૃત કરી

દિવ્ય શક્તિઓ ને ધારણ કરવાની પ્રક્રિયા સ્વરૂપ વિશ્વદેવ યજ્ઞનું ફળ અપર્ણ કરું છું.

બ્રહ્માર્પણં અસ્તુ।

મારામાં ત્રિવિધ શાંતિ

શારીરિક, પ્રાણમય અને માનસિક ...પરમ ચેતના સ્વરૂપ ૐ માં સ્થિર થાઓ

"ૐ"